

BIBOR KÖR (CRIMSON CIRCLE) ANYAGOK

Felfedezés Sorozat

4. SHOUD: "4. Felfedezés" – ADAMUS főszereplésével, Geoffrey Hoppe közvetítésében

Elhangzott a Bíbor Körben

2013. december 07-én

www.crimsoncircle.com

Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Üdvözöllek benneteket drága Shaumbra! Üdvözöllek benneteket itt az ünnepek közeledtével. (valaki átad neki egy karácsonyi égőkből készült nyakláncot) Ó, kedvesem! (felveszi a láncot) Igen, egy kis színpompa, egy kis sikk. Igen.

Üdvözöllek benneteket drága Shaumbra az összejövetelünkön! A terem tele van, sokkal többen vagytok itt, mint az elmúlt pár alkalommal. És nem csak emberekkel van tele, hanem entitásokkal is. Tudjátok, hogy nem jellemző rám, hogy vendégeket hoznék a találkozóinkra. Ó – de néha azt kérdezitek tőlem – ma kifejezetten azt kérdezték tőlem, és ez a kérdés majdnem összetörte a szívem, hogy: - Hol van Kuthumi? – Óóóó! Kuthumi majd akkor lesz itt, amikor eljön az ideje.

De addig is itt vagyok én nektek a trágával teli út minden egyes lépésénél. Minden egyes lépésénél. (kevés taps és éljenezés)

Drága Shaumbra, igen, a terem megtelt. Ma különleges vendégeink vannak egyrészt az ünnepek miatt, másrészt pedig egy érdekes jelenség miatt, ami megér egy Adamus díjat, reményeim szerint a legelsőt a sok közül a mai napon, mert Cauldre-nek már nem maradt pénze. (kisebb nevetés) Ezért ma ezeket a díjakat fogjuk kiosztani, amik nagyon értékesek. Sok vendégünk van.

Mai vendégünk

Érdekes volt, amikor a Mester, David vagy David McMaster megnyitotta a mai találkozót, segített beállítani az energiát, és kimondott egy olyan nevet, amit a többi birodalomban is hallottak – Nelson Mandela – és az az érzélem, érzés és szenvedély, ami a név kimondásakor Davidból eredt, és ahogy erre mindannyian reagáltatok – ez lényegében idevonozta Nelson Mandelát. (páran tapsolnak) Nem tudom meddig fog itt maradni, mert mostanság eléggé elfoglalt. De igen, abszolút, és ezért jár

David-nek egy Adamus díj.

LINDA: Ó, Davidnek.

ADAMUS: Davidnek.

LINDA: Nem Mandelának.

ADAMUS: Davidnek. (taps)

LINDA: Davidnek.

ADAMUS: Davidnek.

Csakugyan elképzeltetek az érzések egész áradatát szerte az egész világon, de amikor innen, Shaumbra Földjének a szívéből áradnak ki ezek az érzések, akkor ő idejön. – Mi történik az emberekkel? - kérdezi. – Benézek már hozzájuk. – Erre én személyesen kinyitottam az ajtót. Itt lesz egy darabig.

Nelson Mandela

Érdekes. Mi a helyzet Nelson Mandelával? Ő Shaumbra? Soha nem hallott a Shaumbráról, egészen mostanáig. –Gyere vissza! Vissza a terembe! (nevetés, ahogy Adamus „megragadja” Nelson Mandelát, és visszahozza a terembe.) Soha nem hallott a Shaumbráról. Nagyszerű humorérzéke van. Egy jó vezetőnek jó humorérzéssel kell rendelkeznie. Ezt írók most le az Adamus mondások könyvetekbe! Jó humorérzéke kell, hogy legyen.

Ő, ez a világ most egy hatalmas kihívásokkal teli hely mindannyiunk, mindannyiótok számára. (mondja ezt feltételezhetően Nelson Mandelának) Muszáj, hogy legyen humorérzéketek! Muszáj, hogy képesek legyetek kinevetni magatokat, és igen, másokat is! Igen! (nevetés) Vagy inkább úgy kellene fogalmaznom, hogy együtt kellene nevetnetek másokkal!

Szóval akkor mi is a helyzet Nelson Mandelával, mi juttatta oda, ahova? Szinte bele tudtok ebbe képzelni! Érezetek is bele egy pillanatra, mielőtt megadnám a válaszomat.

Mitől volt benne ekkora szenvedély, lendület, tisztaság és emberség? Hát a viszontagságai miatt. A saját csapásai következtében. A viszontagságai voltak azok, amik olyan nagyon mélyen belevitték a szívébe és a lelkébe, hogy nagyon elkötelezte magát saját maga mellett: - Soha többé nem leszek holland rabszolga kereskedő! Soha többet nem leszek rabszolga kereskedő!

Mert valóban az volt, egy elmúlt életében, egy kegyetlen, brutális (valami elkezd rezegni)... függetlenül... ezt a hangot az átiratban is említétek meg! Valami itt bűg, rezeg, és nem vagyok biztos benne, hogy mi ad ki magából ilyen hangokat.

LINDA: Üresek a zsebeid? (nevet, ahogy megint bűgni kezd)

ADAMUS: Valakinek be van kapcsolva a vibrátora! Légy szíves kapcsold ki! Ez nem annyira helyénvaló! (nevetés) Később rengeteg idő lesz még erre, de nem most! (Adamus nevet) Larry, a tiéd volt? Larry, legyen már egy kis humorérzéked! Ha-ha-ha-ha-ha! Ho-ho-ho-ho!

Tehát igen, Nelson Mandela egy brutális rabszolgatartó volt, és ahogy ezt oly sokan ismeritek az elmúlt életeitekből, és a saját életeitek viszontagságaiból, amikor egy nap hirtelen ráébredve azt kérdezitek: - Mit tettem? Mégis, mit gondoltam, hogy tettem? - Na ebből az érzésből kijönni drága barátaim, abból a borzasztó, förtelmes érzésből, amikor tudod, hogy valami olyat tettél, amivel bántasz valakit, kárt okozol valakinek vagy saját magadnak, akkor nagyon megveted magad, és olyan értéktelennek érzed magad, mint akit porrá zúztak. Amikor egy ponton egy hatalmas és nagyszerű lénynek érezted magad, királyi méltóságnak, főnöknek, fontossággal bíró férfinek vagy nőnek, akinek hatalma van, és minden az övé, és akkor váratlanul – egyszeriben csak szembe kell nézned a saját lelkeddel, aki nem egészen ilyennek lát téged. A lelked azt kérdezi tőled: - Miről is szólt az a létidő? – És ekkor hirtelen behúsz a

szakadékba, és meglátod a múltad és önmagad kísérteteit, és akkor mi történik? Akkor mi történik? Fel kell emelkedned azokból a mélységekből és abból a sötétségből, és utána mi történik?

Megbocsátasz önmagadnak. Megbocsátasz magadnak. Veszel egy mély lélegzetet és elengeded az összes bűntudatot és az összes szégyent. És ezt nem könnyű megtenni. Ezt nem csak a fejedben kell kimondanod, hanem teljesen: - Felszabadítom magam. Ezek egy kevésbé tudatos időszak alacsonyabb tudatosságában történtek. A tapasztalásaim részei voltak, ahogy mindenki másnak is.

Ez nem önigazolás. Hanem a teljes megbocsátás. Ez nem az, amikor megpróbálsz azt kijavítani az elmédben. Nem próbálsz cukormázzal eltakarni a szituációt. Hanem ezt mondod: - Én drága Isteni Énem, megbocsátok magamnak és mindenki másnak. – És Nelson Mandela, a bebörtönzése, és az elszenvedett kínzások miatt érzett hatalmas haragjával és gyűlöletével egyetemben azért tudott mégis megbocsátani azoknak, akik börtönbe csukták őt, akik akadályozták őt, mert felismerte, hogy sok értelemben őt szolgálták.

A tettei miatt érzett bűntudatát szolgálták. Azzal szolgálták, hogy nagyobb tudatosságra ébredjen a benne és mindenki másban is ott élő Én Vagyok iránt. És amikor képes volt megbocsátani nekik, akkor valóban kiszabadult.

És akkor, azon a ponton akkora mélységgel, megértéssel és tisztasággal rendelkezett, hogy tényleg vezető válhatott belőle. Nem az a fajta vezető, aki hatalomra törekszik, aki új szabályok megalkotására törekszik, aki rá akarná erőszakolni magát másokra, hanem olyan vezető, aki mindenkinek ugyanazt az egy dolgot mondja: - Te is szabad vagy. Szabad vagy.

Nem kereste a rivaldafényt. Nem érdekelte a pénz. Meg voltak a maga úgymond emberi jellemzői, jellembeli fogyatékosai természetesen. Hiszen egészen addig, amíg ezen a bolygón élsz, meg lesznek ezek a jellemzőid. De ami a legfontosabb, megértette önmaga szabadságát, és ezt adta tovább másoknak.

És most akkor merre fog menni? Átkelni? Átmegy a Harmadik Körébe? Nem valószínű. Nem valószínű. Túl sok dolga van ebben a nagyon fontos időszakban ezen a bolygón. Túl sok olyan ember van, akinek hallania kell a szavait, hogy: - Szabad vagy! – Túl sok olyan ember van, akinek ki kell szállnia a saját áldozatiságából.

Nem az elkövetőkkel, bántalmazókkal fog dolgozni, mert az elkövető csak az áldozatra reagál. Ezt megtanulta. Hanem azokkal fog dolgozni, akik az áldozatok, akik ilyeneket mondanak: - Nem tehetem meg – a bőrszínem miatt, a neveltetésem miatt, a hátterem miatt, a hátrányos helyzetem miatt, vagy, mert nem vagyok rá alkalmas... - Ez csak áldozati energia. És amikor ezt egyszer végre felismered, és végre elengeded, akkor tényleg, igazán szabad vagy. Nincs semmi drága Edith, szerelmem (arcon puszilja), ami visszafoghatna téged a saját áldozati homokozódon kívül.

Szóval a drága Nelson Mandela nem fog az elkövetők, bántalmazók után menni. Nem fog a bántalmazók, a diktátorok nyomába eredni, akik visszaélnék a hatalommal és az energiával. Hanem egyenesen azokhoz fog menni, akik az áldozat szerepében tetszelegnek. Mert ha az áldozat egyszer azt mondja: - Elég volt! – akkor nem lehet több elkövető, bántalmazó az életében. Akkor nem lehet több rabszolgatartó az életében. Ha egyszer az emberek azt mondják: - Elég volt! – akkor ez szabaddá teszi őket, és elveszi annak a hatalomnak az illúzióját, amivel ezek az egyensúlytalansággal bíró vezetők rendelkeznek.

Akkor erre most vegyünk egy mély lélegzetet Shaumbra!

Itt vagyunk most Nelson Mandelával. Köszönöm Davidnek és mindannyiőtoknak, hogy a mai napon behívtátok közénk ezt a drága lelket. Itt vagyunk az új spirituális energia osztálytermében.

Vallás, spiritualitás és a Shaumbra

Mi a különbség a spiritualitás és a vallás között? (kisebb nevetés) Ez egy érdekes kérdés. Érdekes kérdés. Igen.

A vallás. A vallás általában... egyébként ma meg fogok sérteni pár embert – hol a kamerám – ma meg fogok sérteni pár embert, és ezzel teljesen tisztában vagyok, mert minden nap megsértem őket. (nevetés) Direkt, szándékosan eltervezve fogok ma bizonyos dolgokat kimondani – azért, hogy idegesítsek és felbosszantsalak benneteket. Azért, hogy kiszedjelek benneteket az önelégültségetekből, a komfortotokból, és hogy jó mélyen magatokba menjetek.

Á, és ne kapcsoljátok ki az internetet! Maradjatok velünk egész végig! Mindig van valami meglepetés ebben a mi kis pattogatott kukoricás dobozunkban. (nevetés)

Mi a különbség a vallás és a spiritualitás között? A vallás, na az tele van jó sok áldozattal. Tele van olyan emberekkel, akik nem akarnak önállóan gondolkozni. Tele van olyan emberekkel, akik egy hatalmi játszmát játszanak mind a két oldalon – a tagok és a vezetők is.

Mi a különbség a spiritualitás és a Shaumbra között?

SART: Ég és föld!

ADAMUS: Ég és föld. Jó. Jó.

SART: Igen.

ADAMUS: Ezért felbosszantod őket, de nem engem. (nevetés) Mi a lényegi különbség aközött, amit ti tesztek itt és most ezen a bolygón, és a spirituális tömeg között?

SHAUMBRA 1 (nő): Megbízhatóság. Felelősség.

ADAMUS: Megbízhatóság. Felelősség. Igen, ez jó.

SHAUMBRA 2 (nő): Csak létezőnk. Csak létezőnk.

ADAMUS: Csak létezték. Ez jó.

SHAUMBRA 3 (nő) Szabványok vagyunk.

ADAMUS: Szabványok vagytok. (még egy pár ember ad különféle válaszokat) Jó. Jó válaszok. Nagyszerű!

MARTY: (Mofo) Felbosszantjuk az embereket.

ADAMUS: Felbosszantod az embereket. Ez az Mofo! Igen.

Én azt mondanám, hogy a legnagyobb különbség az, hogy... nagyon sok ember foglalkozik a spiritualitással. Egy bizonyos ponton mind otthagyják a vallásokat, mert rájönnek, hogy rengeteg a megszorítás. Rádöbbennek, hogy önállóan akarnak gondolkozni. Semmi, egyáltalán semmi rossz sincs a vallásokkal. Egy célt szolgálnak, egészen egy határig.

Spiritualitás. Az emberek foglalkoznak a spiritualitással. Egy-két csodálatos, szépséges dologgal, mert ez részben, hogy is mondjam csak felszabadító – részben – mikor az ember belekezd a felfedezésbe. Itt van például ez a New Age mozgalom. Nincs egy központi irodájuk. Nincs hierarchia. Elég laza. Tényleg laza. De a spiritualitás meg tele van kereséssel és kutatással. Éppen csak, hogy a kisujjuk hegyét mártják bele a vízbe, hogy ellenőrizzék a víz hőmérsékletét,

ami nagyon sok makyóhoz vezethet. Nem azt mondom, hogy ez minden esetben így van, de ahhoz vezethet, mert közben elfeledkezhetsz a valódi vágyaidról, és arról a tudásról, amiről a múlt hónapban beszéltem nektek. Elfeledkezhetsz erről és teljesen beleragadhatsz, mondjuk az aromaterápiába, az olaj esszenciákba, és képes vagy hosszú éveket eltölteni az olaj esszenciák tanulmányozásával. Az egyetlen olaj esszencia, ami ér is valamit, az a saját izzadságod. (nevetés) És nyugodtan idézzetek!

És ez nem azt jelenti, hogy bármi baj lenne ezekkel az olaj esszenciákkal, csak hajlamosak vagytok magatok fölé helyezni őket, és azt mondjátok: „Ez az olaj esszencia vissza fogja hozni az emlékeimet. Aktivál majd bennem ezt meg azt. És ugyanez a helyzet a természetes kiegészítők szedésével. A gyógynövényekkel. Nincs velük semmi baj, csak hajlamosak vagytok túlzásokba esni velük. Elkezdtek hatalmat tulajdonítani ezeknek a gyógynövényeknek.

A gyógynövények nagyon jól rezonálnak a testtel, mivel ez egy nagyon régi dolog már, visszanyúlik egészen a bálnákhoz meg a delfinekhez, és még minden máshoz is. És ha már itt tartunk, nem fantasztikus, hogy a tudósok kezdik megérteni a valódi összefüggést a delfinek és az emberek között?

LINDA: Óóóóó!

ADAMUS: Nos, ki gondolta volna, hogy halként kezdtétek?

LINDA: Halak! (a csillagjegyre gondol) Helló!

ADAMUS: Mert ezeknek a gyógynövényeknek a nagy része tényleg felébreszt valamit mélyen a testben több ezer évvel ezelőttről, amikor még csak ezek a gyógynövények léteztek. Amikor még nem léteztek vegyi anyagok. Amikor nem léteztek ezek a mai gyógyszerek. Tehát, amikor gyógynövényt használsz, akkor az emlékeztet téged dolgokra sok-sok élettől ezelőttről. Aktivál egy emlékezetet. És ez csodálatos, egészen egy határig. A dolgok akkoriban teljesen mások voltak, mint manapság. Akkor régen ezek a gyógynövények kifejezetten jót tettek neked, de ma már talán nem rendelkeznek ugyanazzal a hatással.

És ismételten mondom, ezek csodálatosak, de könnyű beleragadni a spirituális csoportok bizonyos rituáléiba, a New Age-be, bizonyos könyvekbe, vagy bármi másba. És ez nagyon sok makyóhoz vezethet. Általánosságban szólva, a spirituális ösvényt taposók tábora még mindig keres, kutat. Nem kötelezték el magukat. És ez nem minden esetre igaz. Kérlek, ne küldözgessetek email-eket Caudre-nek – ezt most ő kéri, hogy mondjam meg nektek – mert óriási különbség van aközött, hogy itt állok most veletek, vagy ha ott lennék a spirituális New Age-es típusúak tömegével. Hatalmas a különbség!

Mert ti, drága barátaim elköteleztétek magatokat a megvilágosodás mellett. A spiritualitásban a legtöbbször arról van szó, hogy kicsit kényelmesebb emberi életet akarnak maguknak. Egy kicsit kényelmesebb életet akarnak, vagy néha egyszerűen csak ezzel akarják igazolni maguk előtt az élet kemény oldalát. De ti elköteleztétek magatokat. És ez visszanyúlik ahhoz a tudáshoz, amiről szó volt, és amit ott mélyen belül éreztetek magatokban. Ez nem valami gyakorlat volt. Sőt, még csak nem is olyan volt, amire fel lettetek volna készülve. Ez csak úgy megtörtént. Minden bizonnyal valamilyen viszontagság, nehézség hatására, valószínűleg azért, mert már belefáradtatok a születés-halál, születés-halál örökös ciklusába. És valami aktiválta ezt belső tudást bennetek.

És ahogy ezt már a múlt alkalommal is elmondtam, ez volt az, amit aztán elhozta az életedbe azokat a könyveket, tanfolyamokat, és végül elhozott benneteket ide, ezekbe a székekbe. A megvilágosodás, és az ezzel kapcsolatos mély elkötelezettségetek. És ahogy ezt már minden bizonnyal ti is tudjátok, ez nehezebb, mint a spirituális ösvény. Sokkal nehezebb. Azt mondanám, hogy a spirituális út gyakran aköré szerveződik és terveződik, hogy az élet egy kicsit kényelmesebb legyen. A Shaumbra ösvény lényegében pedig az élet teljes újradefiniálásáról szól, beleértve ebbe a testedet, az elmédet, a szellemedet, és a saját magaddal való kapcsolatodat. És gyakran hozzátartozik még az életről, a magadról, a komfortról, a kényelemtől és a boldogságról alkotott elképzeléseidnek, fogalmaidnak az abszolút porrá

zúzása. Mert végül rájössz, hogy ezeknek a szavaknak tényleg nagyon kicsi, vagy egyáltalán semmi jelentősége sincs.

Sőt mi több, a megvilágosodásban ezeknek a szavaknak a nagy része megszűnik. Mert ennek semmi köze sincs a boldogsághoz. Nem igazán látsz Felemelkedett Mestereket, akik körbe-körbe sétálnak – előhossa a pódiumot – na, most bajban vagyunk Paul – mert amikor csak előhozom a pódiumot, az azt jelenti, hogy valami hosszú dolog következik.

PAUL: Az állvány is veszélyes.

ADAMUS: Az állvány az nagyon veszélyes. Igen. Nem fogom felborítani – amíg nem kapok kávé. (nevetés) De...

LINDA: Kávé szeretnél?

ADAMUS: Igen. Tejszínnel, cukor nélkül. Egy kis St. Germain... nem. (nevetés)

A Shaumbra ösvény a szó szoros értelmében újradefiniálja az életet. És ez bizony nem a komfortról szól, ahogy erre már ti is rájöttetek. Megpróbáltatok persze. Megpróbáltatok... (Linda átnyújt neki egy zsebkendőt) Igen, köszönöm. Ti is megpróbáltok azzal, hogy egy kicsikét komfortosabb, kényelmesebb életetek legyen, de ez nem működött. Ó, és azok a párkapcsolatok! Porrá lettek zúzva. Ahogy a gondolataitok is, és mindenetek. Érdekes ez. Nehéz. Nehéz. De ti hagytátok ezeket megtörténni. És ki kell, hogy fejezzem a nagyrabecsülésemet, az elismerésemet és a tiszteletemet kivétel nélkül mindannyiátok előtt, akik még itt vagytok, mert bizony ez nem könnyű, és ti mindezt olyan gyorsan csináljátok. Néha ez egy kissé ijesztő, rémisztő. Olyan, mintha teljes sebességgel száguldánál a hegyről lefelé a jeges úton. (Adamus hogy meghaladtok, túlléptek mindenben, amit magatokról és az életről gondoltok. És ez bámulatos! Egészen egyszerűen bámulatos!

Vannak, akik azt mondják, hogy egy kicsit talán kemény vagyok (nevetés, mert közben rázza a fejét, hogy: -Nem), meg hogy egy kissé ellenszenves, kellemetlen vagyok, (nevetés, mert most pedig bólogat, hogy:- Igen) De drága barátaim, tudom, hogy ez mennyire fontos nektek ebben az életetekben, és nem a következőben. Ó, amikor valaki azt mondja nektek: - Nos, a következő életedben, miután keresztülmentél a következő születésed folyamatán – már ennek a gondolatára is azt mondjátok: - Nem, nem, nem és nem. Nem. Ti ezt most akarjátok.

És ezért mi egy kis nyomást gyakorolunk. Nyomást gyakorolunk, és közben élvezzük! Jó. (Linda meghozza a kávé) Köszönöm kedvesem.

LINDA: (suttogva) Szívesen.

ADAMUS: Akkor kezdődjék hát a móka! Igen. A mondandóm lényege az, hogy ti mások vagytok. (pár nevetés és valaki azt kérdezi: - Mit értesz ezalatt?) Mit értek ezalatt? Pontosan tudod, hogy mit! (Adamus nevet)

Mások vagytok. Különböztök az összes eddigi spirituális életetekről. És nagyon határozottan különböztök a vallásos életeitektől. Hatalmas a különbség. És ebbe egy kicsit bele is fogunk érezni.

Nagyon mások vagytok, és ehhez bizony sok bátorság kell, és sok... az elkötelezettség nem a megfelelő szó. Majd később visszatérünk rá. Pontosan el fogom nektek mondani, hogy mi kell ahhoz, hogy itt üljetez ezekben a székekben, hogy az interneten keresztül nézzetek minket, és hogy azt mondjátok: -Ez a megvilágosodásról szól.

A vicces pedig az, hogy amikor a tanfolyamokon felteszem a kérdést, hogy mi a megvilágosodás? Na, olyankor a létező legnagyobb makyos válaszokat kapom. Az ember azt hinné, hogy itt vagytok ugye ti, akik a megvilágosodásotokra fókuszáljátok az életeteket, és közben meg fogalmatok sincs az egészről. Halvány fogalmatok sincs róla. És ez igaz, és ez egy jó dolog.

Tudjátok ti, hogy mi az. Még csak meg sem kell azt határoznotok. Már tudjátok. Na persze időnként elfedésre kerül. Elfeledkeztek róla. Vannak azok a rossz megvilágosodás napjaitok, amikor azon tűnődtek, hogy mi a fészkes fenét is csináltak. De ekkor visszatértek ahhoz a tudáshoz. Ó, és előfordul néha az is, hogy hajnali kettőkor vagy háromkor riadtan, zavarodottan felébredtek, mégis az a tudás ott van.

És ez nem akaraterő dolga. Nem erő dolga. Hanem csak annak a tudásnak a dolga. Gyönyörű.

A Jézus játszma

Akkor ma játszunk egyet! Játsszunk Jézus játékot!

LINDA: Óóóó! (nevetés)

ADAMUS: Elvégre karácsony van! Karácsony. (nevetés) Nem tudtátok?

Itt van ez a sok reakció. Mondok valamit, és akkor ezek az emberek, akik most online néznek minket- természetesen nem ti, hanem az online nézők, azt mondják: - A Jézus játék? Milyen szörnyű, hogy ezt akarják itt eljátszani! – Nem, nem! A Jézus játék jó lesz! Máris meg fogjátok látni!

Felírnád ezt egy következő lapra a táblán?

LINDA: Mit?

ADAMUS: A Jézus játszma – Jeshua Ben Joseph főszereplésével, aki Jézus Krisztus, a Megváltó szerepét alakítja. (nevetés, ahogy ezt egy bemondó hangján mondja) Szerintem erre nincs szükségünk, legyen csak A Jézus játék. Nem akarsz leírni? Vili?

VILI: Te jó ég!

ADAMUS: (Lindának) Igen, te úgyis a mikrofont fogod körbevenni.

LINDA: Oké.

ADAMUS: Akkor drága Vili.

Lehetünk egy kissé szentségtörőek? (a közönség egyetért) Naná! Miért is ne? Azért, mert ez az egész egy hatalmas történet, és már is meg fogjátok látni, hogy egyáltalán nem is igaz.

LINDA: Ez elég érzékeny téma.

ADAMUS: Kinek?!

LINDA: Nekem! (úgy tesz, mintha elsírná magát)

ADAMUS: A Jézus játék, majd írd utána zárójelben, hogy: - A Jeshua összetétel.

LINDA: Óóóó! (a közönség reakciója: - Óóóó!)

ADAMUS: Jeshua. Na, látjátok? Mindjárt más! A Jeshua összetétel.

Most vannak az ünnepek. Egyébként a másik mai vendégünk – Jézus Krisztus – pontosan itt, Coal Creek Canyonban! Komolyan beszélek.

LINDA: Csodálatos!

ADAMUS: Jeshua. Aki lényegében – nevezük meg pontosabban – egy energia Sananda Házából – ő van most itt. Sananda, aki Isa-ként is ismert, itt van most velünk –miért is ne? Már is meg fogjátok látni. – Hogy hagyhattam ezt ki?

Itt vannak tehát az ünnepek. Mai vendégeink – Jézus, és a mi drága barátunk, Nelson Mandela. Abszolút. Milyen remek párosítás! Itt vagyunk karácsony havában, amikor is sok szó esik Jézusról. Igazából én mindig is azt szerettem és szeretem a Karácsonyban, hogy ez az évnek az egyetlen olyan időszaka, ahol leveszik Jézust a keresztről, és belerakják egy kicsi kis kosárba.

LINDA: Jé! Hu-húú! (kisebb nevetés)

ADAMUS: És ez sokkal jobb, mint mikor a kereszten van! (pár taps) És az év többi részében? (úgy tesz, mintha keresztre lenne feszítve) De az évnek ebben az időszakában felnéz az ő szűz édesanyjára, és azt mondja: - Anyu, ez fura! (Még több nevetés)

Ezért kérem ezt tőletek, mert olyan sokan együtt sétáltak Jeshuával. Jeshua a valódi neve annak, akit Jézusnak hívnak.

Egyébként most meg kell itt állnom, hogy rámutassak valamire. Ott van Jeshua, aki 2000 évvel ezelőtt élt, és aztán meg ott van Jézus. És többnyire Jeshua van itt, és nem annyira Jézus.

Jézus még csak úgy körülbelül 800-900 éves. Sokkal fiatalabb Jeshuánál.

Jézus is egy összetétel, akárcsak Jeshua. Meg fogjátok látni a kettőjük közti különbséget. Jézust a vallások által létrehozott összetétel. A vallások teremtették meg Jézust. És amikor ilyen sok ember hisz valamiben, akkor az tényleg bekövetkezik. Pontosán úgy, ahogy létrehozottak egy entitást – egy összetett entitást – a Shaumbrát. A Shaumbra jön-megy, csodálatos autót vezet, és néha meg-megiszik egy-egy pohárkával. Nagyon király!

És ugye itt van ez a Jézus összetétel is. Jézus, a Megváltó, Jézus, aki csak vár, aki isten tudja, hogy mire vár. Na, igen. Isten tudja, hogy mire vár – arra, hogy megmentsen mindenkit, a második eljövételével, ami egyébként soha nem jön el. És itt van ez a Jézus – aki egy nagyon jóképű, sápatag fickó – és aki mindig köntöst visel. Kék a szeme. Hm. Izraeli, kék szemekkel. Hm. Nem is tudom.

Itt van tehát ez a Jézus, akik imádja azokat az embereket, akik hajbókolnak és csodálattal adóznak neki. Imádja, amikor az emberek azt kérdezik: - Mit tenne most Jézus? – Ő csak ott üldögél és mosolyog. És tudjátok, soha nem ad választ semmire, csak mosolyog. Ez a Jézus egy kollektív tudat, és azoknak az embereknek a tudatából került megalkotásra, akik hittek benne – szóval ez a Jézus rengeteg időt tölt vízen járással. (nevetés) Mert ebben hisznek az emberek. Ezért aztán minden reggel ébredés után vízen jár. (még több nevetés, ahogy Adamus illusztrálja) Odamegy a más birodalmában lévő hűtőjéhez, kinyitja, és azt mondja: -Ó, nincs semmi, amit ma közösen megehetnénk! Ó, van itt kenyér meg hal. (nevetés) Még egy nap kenyérral és hallal! Sok partira jár! (valaki beszél: - Van bor.) Á, hogy a vízből bort csinál! De ezt most nem én találom ki, mert ez tényleg így van!

Átmehetsz a túloldalra, a többi birodalmakba, és megtalálod ott Jézust. Vagy csak hallgasd meg az embereket – Ó, Jézus! – ahogy a bűneik miatt a bocsánatáért esedeznek. Jézus pedig azt mondja nekik: -Nem tudom, hogy mit tegyek. Engem hívsz, az én bocsánatomat kéred. Már hosszú idővel ezelőtt megbocsátottam neked. Igazából még csak azt sem tudom, hogy mit tettél, és az én bocsánatomért esedezel. Bocsáss meg magadnak! De az emberek meg se hallják.

Ez az a Jézus, aki ott bolyong a más birodalmakban. (Adamus nevet) Ó, drága Shaumbra! Annyira örülök, hogy jó kedvetek van! Online pedig vannak egy páran, akik már nincsenek online! (nevetés)

LINDA: Egy páran innen a tereméből is kimentek.

ADAMUS: És közülük egy páran azt kérdezik: -Adamus hogy lehetett ennyire istenkáromló? – Úgyhogy ez csak ki lett találva! Mert ott van az igazi Jeshua is, aki hús-vér ember volt, és akivel egy páran együtt sétáltatok. Konkrétan értem, megérintettétek, beszélgettetek vele, rossz vicceket meséltetek egymásnak, és együtt mászkáltatok. Egy páran ugyanabban az időben éltetek. Talán soha nem találkoztatok Jeshuával, de akkor meg a többi birodalmakban mászkáltatok vele. Mert volt ez az egész megállapodás, miszerint ez alkalommal együtt jöttök vissza.

Sok történet kering Jeshuáról, de én tényleg hiszek és bízom benne, hogy ti ismeritek őt, és ismeritek a valódi történetet is. És akkor most egy kicsit játszani fogunk!

Először is azt kérem tőletek, hogy érezzetek bele Jeshuába! És felejtsetek el mindazt a fejetekben, amiket hallottatok róla! Ennek spontánul kell jönnie. Azt szeretném, ha átéreznétek, hogy valójában honnan ismeritek Jeshuát? Ne hagyjátok, hogy a fejetek blokkoljon titeket! Menjetek a szívetekbe! Ismeritek őt. Miért? Mert Jeshua egy kollektív, összetett entitás volt, aki belőletek és belőlem állt össze, és még sok mindenki másból. Jeshua volt a valaha létezett legnagyobb összetett létező, vagyis ez azt jelenti, hogy sok lélekkel bíró létező összegyűlt egymással, és azt mondták: - Akkor teremtsük meg ezt az összetett lényt! Ő nem egy lélekkel bíró létező. Egyébként, akik még mindig velünk vannak online, és relatíve újak, azoknak mondom, hogy igen, Jeshua nem egy lélekkel rendelkező létező volt, hanem mindannyiunk összetétele volt. És az volt a lényeg, hogy behozzuk az isteni magot ide, erre a bolygóra 2000 évvel ezelőtt.

Linda kérlek, vidd a mikrofont – és akkor beszéljünk egy kicsit Jeshuáról! Kezdjük akkor... vidd oda bárkihez a mikrofont! Bárkihez.

LINDA: Még mielőtt tudnák a kérdést?

ADAMUS: Abszolút. Ez a legjobb. Jó, jó, jó.

Első kérdés

ADAMUS: Megmondanád nekem, hogy milyen vallású volt Jeshua? Katolikus?

SUSAN: Az elmés választ, vagy pedig a...

LINDA: Tartsd a mikrofont!

ADAMUS: Jó. Tartsd a mikrofont és kérlek, állj fel!

SUSAN: Oké.

LINDA: Nagyszerűen nézel ki!

ADAMUS: Igen, nagyszerűen!

SUSAN: Nem tudom.

ADAMUS: Ó-ó!

LINDA: Ó! Ó!

ADAMUS: Tedd le a mikrofont! Kifelé!

LINDA: Óóó!

ADAMUS: Három percre!

Gyerünk! Milyen vallású volt Jézus?

SHAUMBRA 4: (nő) Úúúú...

ADAMUS: Ez teljesen rendben van. Csak...

SHAUMBRA 4: Zsidó.

ADAMUS: Zsidó. Félig-meddig. Igen. Esszénus. Esszénus. Jeshua esszénusnak született, és abban a szellemben nevelkedett. És ez elég sok kulcsot ad az életéhez.

Először is az anyja nem volt szűz. Erre valószínűleg már ti is rájöttetek. (nevetés)

SART: Nem! (még több nevetés)

LINDA: Na, ez egy jó hosszú délutánnak ígérkezik.

ADAMUS: Hosszú délután lesz!

Namármost, az esszénusok...(elvesz két M&M golyót az asztalról) Direkt két különböző színűt választottam, csak hogy megmutassam, hogy nem vagyok részleghajló se a pirossal, se a zölddel. (nevetés, ahogy beveszi a szájába a csoki golyókat) Hm... megfognád őket? Nekem beszélnem kell. (Nevetés, ahogy Adamus kiveszi a csoki golyókat a szájából, és odadja őket Paul-nak)

LINDA: Na de...!!!

ADAMUS: Nekem beszélnem kell. Nem akarok tele szájjal beszélni. (még nagyobb nevetés) LINDA: Hé, abban van valami fém. Hozzá akarod ragasztani a nyelvedet? (egy korábbi beszélgetésre utal, ahol a fagyott fémek nyalogatásának veszélyeiről volt szó – még több nevetés) ADAMUS: A szülei nem voltak összeházasodva, mert az esszénusok nem igazán hittek a házasságban. És ha jó esszénus, vagy még annál is jobb esszénus akartál lenni, akkor soha nem házasodtál meg. És máris elmondom, hogy ez miért okozott sok konfliktust a drága Jeshuának.

Tehát a szülők nem voltak összeházasodva. És egyszeriben csak Mária terhes lett. Ó! Természetesen bensőségesen kapcsolata volt Józseffel. Namost, az esszénus hagyományoknak megfelelően – és bizony az esszénusok nagyon szigorú, merev, fundamentalista zsidók voltak akkoriban. Nagyon merevek és szigorúak voltak. Tehát Mária terhes lett. Mit tegyen? Mit tegyen? Na persze, nem házasodtak össze.

Megszülte a gyermeket, és egy kissé zavarban érezve élte az életét. Nem mintha teljesen meg lett volna tiltva a gyerekszülés, de ha igazán jó esszénus akartál lenni, akkor egyáltalán nem bujálkodtál. Nem. Nem. Nem.

LINDA: Tivornya.

ADAMUS: Na igen.

Ezért aztán Jeshua fattyúként, korcsként nevelkedett fel, mert nem igazán volt apja.

LINDA: Micsoda?! Óóóó!

ADAMUS: A fattyú szó csak az utóbbi 100 évben jelent rosszat. Régen sok emberről beszéltek ebben az értelemben. Mindössze azt jelenti, hogy az apa nem vette el az anyát feleségül. Csak ennyit jelentett és nem többet. Olyan, mintha azt mondanám: - Nyalóka vagyok. - Értitek. Nem jelentett ez semmit. Nem volt semmilyen negatív melléközöngéje a szónak. Szóval Jézus egy fattyú volt. (Linda megint hangosan kiakad, amin a többiek nevetnek)

Szeretném, ha éreznék...

LINDA: A fájdalommat!

ADAMUS: ...azt a sok réteget, azt a sok-sok régi réteget, amivel rendelkeztek. Aztán pedig azt szeretném, ha beleéreznék abba, hogy ti segítettetek megteremteni a saját kollektív-összetett létezőtöket – ezt a kis fattyút. (Adamus nevet, Linda pedig megint látványosan kiakad, még a lélegzete is elakad)

Ezt a jelentést te rakod rá... (Még nagyobb nevetés, ahogy Linda kimegy a teremből) Ó, ma remekül szórakoztatom magam.

Oké, mivel Linda kiment a teremből, akkor arra kérnélek, hogy add át valakinek a mikrofont! A melletted ülőnek. (Linda visszajön) Valaki az előbb tán csak nem kiszaladt az ajtón? (nevetés)

Második kérdés

Nagyszerű! A következőt kérem! Add tovább a mikrofont bárkinek! Igen. Helló kedvesem!

SHAUMBRA 5: (nő) Helló!

ADAMUS: Jézus miből élt? Mivel kereste a kenyerét?

SHAUMBRA 5: Ács volt.

ADAMUS: Ács volt.

SHAUMBRA 5: Ühüm.

ADAMUS: Tényleg? Na, várjunk csak egy kicsit! Add vissza a mikrofont Lindának! Vegyél egy mély lélegzetet! Érezz bele egy pillanatra! Személyesen ismerted Jeshuát. Valaha is láttad őt egy esztergapaddal, smirglivel, fűrészszel, meg ilyenekkel? SHAUMBRA 5: Nem, de valaki ezt mondta erről a fattyúról! (nevetés)

LINDA: Gyorsan tartunk a semmibe!

ADAMUS: Kérlek, jegyezzétek meg és emlékezzetek, hogy ti segítettetek beépíteni ezt a kollektívösszetett emlékezetekbe. Egy pillanatra most csak érezz ebbe bele! Jeshuába – és ne a Bibliai Jézusba. Hanem Jeshuába, aki a ti

közös összetételek, kompozíciók volt. Jeshua soha nem volt ács!

Jeshua még azt se tudta, hogyan illesszen össze két fadarabot egymással! Mert először is, akkoriban Izrael nem hemzsegett a fáktól. Másodsorban pedig azért, mert egy kommunában, egy esszénus kommunában élt. Az esszénusok nagyon kommunálisak voltak. Szélsőségesen. Az egyetlen munka, amit végeztek, az az élelem megtermelése volt, hogy élni tudjanak. Nem voltak ők se kereskedők, se bankárok, se árusok. 100 vagy akár 500 fős zárt közösségekben éltek. A zsidó közösség körében kívülállóknak számítottak. Furának, különcöknek számítottak. Ó! Megint itt vagyunk! (nevetés)

Jeshuát papnak képezték vagy tanították, bár akkoriban nem használták a „pap” szót. Szóval Jeshuát a Yahad tanítójának képezték ki. A Yahad a közösségi iskola volt. Nem hívták rabbinak magukat.

Nem adtak maguknak hangzatos rangokat, mint püspök vagy pápa. Ők egyszerűen csak... a lehető legjobb szó erre talán a rangidős szó lehetne, de még ezt a szót sem használták, mert soha senki felé nem akarták helyezni magukat. Ezért nevezzük őt egyszerűen csak tanítónak. Hm. Hm. Sok érdekes összefüggés. Egy tanító.

Nem dolgozott ő fával. Nem faragott se asztalokat, se székeket, semmi ilyesmit nem csinált. Viszont rengeteget tanult. A régi iratokat tanulmányozta. A szabályokat tanulmányozta, mert az esszénusoknak bizony temérdek sok szabályuk volt. Nem volt kézügyessége. Nem volt egy megtermett izomkolosszus, és szakmája sem volt... érdekes, érdekes.

Akkor meg honnan szedték, hogy Jézus ács volt? Nos, ez úgy körülbelül öt... most kérném vissza az M&M golyóimat.

PAUL: Óóóó!

ADAMUS: Óóó, nézd csak meg a kezedet! (nevetés) Ó, kérném a kamerát, hogy ezt mutassa meg! Az ott a tenyereden izzadság, vagy az én nyálam?

PAUL: A te nyálad.

ADAMUS. Ó, az én nyálam. Na, jó.

Szóval honnan szedték azt, hogy ács volt? Hát az úgy volt, hogy amikor összefabrikálták Jézus történetét, így szóltak: - Nos, adni kell neki valami foglalkozást, szakmát. – Mert tudjátok akkoriban sok szakma létezett. Ott voltak a kőművesek, a kő szakma, aztán a halászat, meg ugye ott volt az ács szakma, és ezek mind hatalmas befolyással bírtak az egyházra akkortájt. Szóval szerintetek honnan jött egy kis pénze az egyháznak, amiért azt mondták, hogy Jézus ács volt? (az ács szakszervezettől – mondja valaki) Az ács céhtől. Abszolút! Óóóóó! Jézus ács volt! - Naná! Tessék, itt van még egy kis pénz!

Lényegében valószínűleg az történt, hogy az egyházi ülésen – (Linda átnyújt neki egy zsebkendőt) – ó, köszönöm – szóval azon az egyházi összejövetelen az egyházi vezetők ott üldögéltek, és megpróbálták kitalálni a szakmáját. A nevének kellett nevezni. Persze igazából senki sem tudott semmit, hiszen mindez évszázadokkal Jézus után történt. Akkoriban még nem létezlétezett az internet, így semmilyen dokumentum sem maradt fent. Csak az volt, ami az utókorra maradt.

Megpróbálták tehát kitalálni, hogy mi lehetett a szakmája, és az egyik püspök azt mondta: - Mit tenne most Jézus? (nevetés) LINDA: Óóóóóóóóó! (a közönség nagyon nevet) ÓÓÓÓÓÓÓÓ!!!!!!

ADAMUS: Amire egy másik püspök azt mondta: - Ács volt. – Igen. Igen.

Harmadik kérdés

Következő! Add át valakinek, mindegy kinek a mikrofont! Következő kérdés.

Kedves Michelle, Jézus nős volt?

MICHELLE: Igen.

ADAMUS: Igen. Jó. És ki volt a felesége? A szádhoz közel tartsd azt a mikrofont!

MICHELLE: Mária?

ADAMUS: Nem, én azt kérdeztem, hogy nős volt-e?

MICHELLE: Igen, Mária volt a felesége.

ADAMUS: Máriával összeházasodtak?

MICHELLE: Igen.

ADAMUS: Igen és nem. Igen, nős volt, de nem, mert Mária Magdolnával soha nem házasodtak össze. (a közönség reakciója: Ááá!) Ááááá! Áááá! Áááá!

Na, ez jókora problémát teremt. Itt van ugye Jeshua, aki azért folytatja a tanulmányait, hogy a YAHAD tanítója legyen. Hogy tanító váljon belőle a közösségi iskolában. Ez volt az ő egyetlen fókuszja – hogy tanítson, és hogy segítsen. A saját közösségén kívül semmi más nem érdekelt. Ma egy ilyen közösséget talán kibucnak hívnak. Bár ez akkoriban egy kicsit másként festett.

Nem érdekelt a külvilág. Semmi sem érdekelt. De mivel halandó ember volt egy szinten, ami alatt azt értem, hogy hús és vér testben élt, ami előbb-utóbb meghal, voltak bizonyos szükségletei, vágyai. (Linda a torkát köszörüli) Vince, Vince, látom te egyből értetted. (nevetés) Tehát voltak bizonyos vágyai, és a közösségen belül volt egy gyönyörűséges fiatal lány, akit Ignésnek hívtak. A név hasonlít az Ágneshez, de Ignés volt a neve, aki egy nagyon szép fiatal lány volt. És egyik éjjel, mikor a csillagos égbolt alatt üldögéltek – na, innen már ismeritek a történetet. Mi ütött a családotba? (kérdézi Adamus valakitől, aki elhozta a gyerekeit is) Szóval az történt ott és akkor a csillagokkal teli égbolt alatt, hogy átölelték egymás maszkulinfeminin energiáját.

EDITH: Ezt jól fejezted ki.

ADAMUS: Jól fejeztem ki? Hát nem inkább kifinomultan? Kifinomultan? Belemerültek a testi intimitásba.

De egy jó esszénusnak nem lett volna szabad ilyet tennie. Egy jó esszénus húst sem evett egyáltalán. Nem volt ez konkrétan megtiltva a számukra, de azért egy igazán jó esszénus az vegetáriánus volt. És itt van most Jeshua, aki nagyon keményen próbálkozott azért, hogy tanító lehessen – ez volt az ő egyetlen álma, egyetlen ambíciója, hogy taníthasson a Yahadban, a közösségben – és egyszeriben csak megtörtént ez a dolog, és hm, rajtakapták őket. (Linda felsóhajt) Igen, igen.

Mi történt ezután? (valaki azt mondja: egy gyors esküvő a nem tervezett terhesség miatt) Igen, valami ilyesmi. Látom, kezditek felfogni. Mi történt akkor? Mivel rajtakapták őket, és a lány szülei nem repdestek a boldogságtól emiatt, azonnal azt mondták: - Össze kell házasodnotok! – És ez egy óriási váltást jelentett Jeshua terveiben. De a lényeg az volt, hogy szerette Ignest. Nagyon, de nagyon szerette. Vagy nagyon szerette, vagy óriási volt a vágya.

Ezért aztán tényleg összeházasodtak. És ekkor át kellett gondolnia az esszénusoknál betöltendő szerepét, mivel az események következtében többé már nem számított Szabványnak – mert ugye egy szabvány az nem bujálkodik, és nem házasodik. Most már ő is csak egy átlagos esszénusnak számított.

És hogy a dolgok még rosszabbak legyenek, nagyon szerelmes volt a lányba, nagyon mély volt a szerelme, és a lány teherbe esett. És Jézus elkezdte megengedni magának azokat a szenvedélyeket, amit egy ember csak érezhet. Ahelyett, hogy megtagadta volna magától ezeket a szenvedélyeket, ahogy azt oly sok vallási és spirituális csoport teszi, elkezdte érezni annak szenvedélyét, hogy szeressen egy másik embert, ami aztán lassan elvezette saját maga szeretetéhez.

Mi történt ezek után? Tragédia. Ignés, aki állapotos volt a gyermekkel, meghalt. Meghalt. Élete szerelme meghalt, és Jézus, mindazzal a sok tanulással, úgy érezte, hogy meg kellett volna tudni gyógyítani. Mérges volt, mert úgy érezte, hogy a közösség többi tagjának meg kellett volna tudni gyógyítani őt. Úgy érezte, hogy Isten elárulta, ami egy újabb óriási csapást okozott számára. Most már nem csak hogy elvesztette a közösségen belüli pozícióját a bujálkodása miatt, hanem most már élete szerelmét is elvesztette. A szerelmét.

Hogy mi történt ezután? Itt van ez a nagyon fiatalember, aki alig tizenhét éves csupán, és hirtelen minden megváltozott.

Drága barátaim, tartsunk egy pillanatnyi szünetet, mielőtt tovább mennénk a történetben. Át tudjátok ezt érezni? Át tudjátok érezni magatokat Jeshuában? Át tudjátok érezni a saját életetek fordulópontjait? Amiről talán azt gondoltad, hogy tévedés volt, és amiről talán maga Jeshua is azt gondolta akkor, hogy az valami tévedés kellett, hogy legyen – arról a végén mégis kiderült, hogy az úgy volt tökéletes. Tökéletes.

Itt van nekünk egy tizenhét éves fiatalember, aki haragszik Istenre, akinek összetört a szíve, aki többé már nem a közösség oszlopa, aki többé már nem az, aki majd még több szabályt és előírást ad át a tanítványok számára. Ezért az éjszaka leple alatt elhagyja a közösséget. De vajon hova ment? Hova távozott Jeshua?

Drága Linda kérlek, vidd oda a mikrofont!

Negyedik kérdés

Kérlek, érezzetek ebbe bele! Már tudjátok a választ.

MARC: A nagyvárosba!

ADAMUS: A nagyvárosba! Na persze! Lelépett a farmról, hogy eljusson a nagyvárosba! Egy bizonyos szempontból igazad van. De gyereünk, mondd meg! Hova ment?

MARC: Konkrétan?

ADAMUS: Nos, összetört a szíve. Képzeld csak magad egy pillanatra a helyébe. Össze van törve a szíved...

MARC: A sivatagba.

ADAMUS: Az élet keményen bánt veled. Te hova mennél?

MARC: A sivatagba.

ADAMUS: A sivatagba. A sivatagba. Abszolút. Teljesen igazad van. Elkezdett vándorolni a sivatagban.

LINDA: Nahát! Valakinek igaza van! Ez aztán!

ADAMUS: Elkezdett vándorolni a sivatagban. Az esszénusok jól ismerték Mózeset. És bár az Esszénusok nagyon is jól ismerték Mózeset – nekik, maguknak másféle parancsolataik voltak. Mózes megértései nagyon eltorzultak, és sokszor átírásra kerültek az évek során. Az eredeti Mózesi tíz parancsolatot legalább 10.000-szer megváltoztatták menet közben.

Tehát elkezdett vándorolni a sivatagban – és Marc – hol kötött ki végül? Te hol kötnél ki, ha elkezdenél vándorolni a sivatagban?

MARTY: Las Vegasban! (nevetés)

ADAMUS: Las Vegasban. Ez jó! Ez jó!

MARC: Egyértelműen Las Vegasban, nem igaz? (még több nevetés)

ADAMUS: Na, ettől különleges a Shaumbra! Igen. Las Vegas. Jó.

MARC: A vízparton. (egy páran beszélnek: - Az oázisban) Akkor az oázisban!

ADAMUS: Oké. Ez az első éjszaka megvolt. És ezután? 17 és 33 éves kora között mi történt? Csak éreztetek ebbe bele! Csukd be a szemed egy pillanatra! Érezz bele! Hol kötött ki végül utazásának az első fő fejezetét követően?

(Marc szünetet tart, majd azt mormolja a fogai között, hogy: - nem tudom)

Nem, ne... csak ...bármilyen választ adhatsz. Hazudj inkább, csak ne mondd azt, hogy nem tudod! Hazudj! Mondj bármit!

MARC: Nem mondtam semmit.

ADAMUS: Indiában.

MARC: Indiában?

ADAMUS: Pontosabban fogalmazva Kashmirban.

MARC: Oké.

ADAMUS: Kuthumi udvarában. Igen. Nem ismerték egymást. Jó. Köszönöm.

MARC: Örömmel.

ADAMUS: Ott kötött ki, és elkezdte keresni a válaszokat, és igen, bebarangolta a sivatagot. Nem is tudta, hogy kötött ki végül Indiában, hogy jutott el erre a földre. Olyan nagyon nélkülözött, olyan depressziós volt, hogy végül ott találta magát. És mialatt bejárta Indiát, találkozott néhány elképesztő tanítóval, akik a szó szoros értelmében lefejtették róla minden esszénusként megtanult dolgát, és mindazt, amit eddig a történelemről és Istenről tanult. Ez egy hatalmas átalakulás volt számára, mert így megtudta, hogy nem létezik semmiféle fellegekben trónoló Isten férfialak. Megtanulta, hogy Isten nem egy haragvó lény, aki arra kéri az embereket, hogy bálványként imádják őt, és hajbókoljanak előtte. Megtudta, hogy Isten már eleve ott él benne. Hogy Isten mindig is az volt, amit most szeretetként,

elfogadásként és együttérzésként ismertek. Ennek megértése sok nehézséget okozott neki, az őt ért dolgok miatt érzett keserősége következtében.

Válaszokat keresett. Kétségbeesett volt, és rettenetesen sajnált a szíve. De ami valójában történt drága barátaim, az volt, hogy a keresése közepette, amikor is elméletileg azt hitte, hogy a közössége és a felesége elvesztésének fájdalma feletti megkönnyebbülését keresi - valójában egy jóval nagyobb utazáson vett részt. Mert a valódi utazása önmagáról szólt. A valódi utazásod akkoriban önmagadról szólt. És soha nem arról, hogy találj valami filozófiai választ. Még csak nem is arról szólt, hogy önmagadra találj akár egy Misztérium Iskolában vagy egy kolostorban, habár ezekre a helyekre is eljutott. De a te saját isteni Magodnak az eredeti utazása az volt, hogy végül eljőjön hozzád.

Jeshua története a te történeted. Néhányan egy párszor keresztülmentetek ezen. Mások közületek pedig rengeteg sokszor átértékeltek ugyanezt. De ez a te saját élettörténeted volt a tanulásról, néha a szívfájdalomról, és végezetül pedig a felfedezésről.

Jeshua keresztül-kasul beutazta Indiát, és bámulatos Mesterekkel találkozott út közben. Megtanulta hogyan lélegezzon. Hogyan lélegezzon. Ami nagyon egyszerű, mégis elillan, amikor esszénusként élt. Mivel az esszénusok telis-teli voltak szabályokkal és előírásokkal, rendeletekkel arról, hogy mik azok a dolgok, amiket nem szabad megtenni. Jön a következő kérdés – Linda bárkinek add oda a mikrofont! Ez a kedvenc kérdésem! Jó.

Ötödik kérdés

Jeshua...

ALAYA: (nő) Tudtam! (vihog)

ADAMUS: Miután Jeshua elhagyta a kommunát, a Yahad-ot, volt szexuális kapcsolata másokkal? Lefeküdt nővel? Vagy férfiakkal... vagy kecskével... vagy birkákkal? (néhányan nagyon nevetnek) Ezt meg kell kérdezned! 2000 évvel ezelőtt ez egy teljesen jogos kérdés volt! Ezt a kérdést így kell feltenni. Hol vannak a kamerák? A kamera pontosan az arcát mutassa, hogy az egész világ lássa ezt a választ! Jeshua szexelt?

ALYA: A szexhez társul egy minőség...

ADAMUS: Hagyd ezt! Igen vagy nem?

ALYA: Máris rátérek. A szexualitás az, ami kitisztítja annyira a vezetőket, hogy általa végül megtaláljuk a bennünk élő isteniséget. És igen, szexelt.

ADAMUS: Ó, szóval szexelt.

ALAYA: Ühüm.

ADAMUS: Jó. És gyakran?

ALYA: Amilyen gyakran csak tudott. (nevetés)

ADAMUS: Oké? És mi volt az esete? A magas vagy az alacsony? (nevetés)

ALYA: Mi van? Milyen alacsony vagy magas? (nevetés)

ADAMUS: Ez egy jó kérdés. (nevetés) Jó kérdés. És igen, Jeshua sokat szexelt. Jeshua maszturbált? (Lindának elakad a lélegzete, valaki pedig bekiabál: - Igen!)

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Mondd ezt bele a kamerába!

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Jó. Köszönöm. Ma nagyon sok régi szemeten, szaron törünk át. Igen, maszturbált! Igen, maszturbált! Bűntudatot érzett miatta? (Alaya megáll egy kicsit, és a közönségből egy kevesen azt mondják: - Nem!)

Te éreztél-e valaha is bűntudatot emiatt?

ALAYA: Amikor először csináltam, igen. Aztán levettem magamról, és ma már nincs bűntudatom miatta.

ADAMUS: Linda ott hátul teljesen ki van akadva! Miért... (hatalmas nevetés)

ALAYA: Hé... én elvégeztem a....

ADAMUS: Azt hiszem ez a kedvenc Shoudom! (még nagyobb nevetés)

ALAYA: ...elvégeztem a SES-t.

ADAMUS: Igen, abszolút volt bűntudata neki. Volt bizony!

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Jeshua szexelt, maszturbált, ami miatt bűntudata volt. Nos, ...Cauldre, ne beszélj már ennyire gyorsan! Szexelt. Maszturbált. Jézus maszturbált. (nevetés) És bűntudatot érzett emiatt egészen addig, amíg rá nem ébredt Önmaga szeretetére, amíg el nem fogadta az Énjét.

ALAYA: Igen.

ADAMUS: Amíg rá nem jött arra, hogy valaki más rakta bele ezt a szarságot arról, hogy a szex és az asztal alatt magadhoz nyúlás az rossz! Persze sok időbe telt neki, amíg erre rájött, és túllépett ezen, és felismerte, hogy igenis, szeretheti magát. Hogy megérintheti magát. Érezheti magát. Örömet, élvezetet nyújthat magának, és tényleg, igazán szeretheti magát. Abszolút. És aztán pedig kedvesem, nagyon sok mindenkinek kezdte ezt tanítani.

És amikor ott ült egy-egy ilyen csoport előtt, az ő reakciónk is nagyon hasonló volt: - Elakadt a lélegzetük! – Ó, erről nem szabad beszélni! – De ő igenis beszélt erről, mert azt mondta: - Drága fivérem, nővérem, ez önmagad szeretetét jelenti. És akkor majd meg fogod érteni azt a szeretetet, amit a Lelked érez irántad. – Igen.

ALAYA: Igaz. Igaz. Én vagyok a legjobb randim.

ADAMUS: Te vagy a legjobb randid. Abszolút. Neked is kell lenned! És ezt követően már bárki más legjobb randija lehetsz! Jó.

Hatodik kérdés

Add tovább a következőnek a mikrofont! Ó, ma ez egy jó játék! Jól szórakozunk!

Akkor miért ment vissza Jeshua Izraelbe? Hadd mondjam el előtte, hogy miután beutazta Indiát, bejárta Európa részeit is, természetesen Franciaországot, ahol sok időt eltöltött. Elment oda, amit ma Németországnak és Angliának hívnak – persze a nevek idő közben megváltoztak – bejárta Spanyolországot, Portugáliát. Utazgatott. Azért utazott ennyit, hogy még többet tanuljon, hogy még többet tapasztaljon, és még többekkel találkozzon, olyanokkal, akik nem tartoztak bele az ő kicsi kis közösségébe, ahol felnőtt. Mindent meg akart tapasztalni, amit csak meg lehetett tanulni és ismerni. Elment a piramisokhoz is. Igen, Egyiptomban is járt. Sok időt töltött ott.

Miért ment mégis vissza Izraelbe? És kérlek, ne gyertek nekem azzal, hogy az ácsszerszámaiért! (nevetés) Ha nem bánod, állj fel!

SHAUMBRA 6 (férfi) Megfeledezett a gyalujáról.

ADAMUS: A gyalujáról! Ez jó! Jó. (nevetések)

SHAUMBRA: Nem. Azért ment vissza, hogy tanítson.

ADAMUS: Tanítani ment vissza. Miért?

SHAUMBRA: Mert jó információk birtokában volt, amiket meg akart osztani a társaival.

ADAMUS: Jó. De miért pont oda ment? Ott forráság, meg por volt...

SHAUMBRA: Az volt az otthona.

ADAMUS: Igen.

SHAUMBRA 6: Az volt az otthona.

ADAMUS: Az otthona.

SHAUMBRA 6: Igen. És szeretett otthon lenni.

ADAMUS: Ühüm.

SHAUMBRA 6: Visszament a családjához és a barátaihoz.

ADAMUS: Nos, nem ők nem voltak túlzottan kíváncsiak rá, ami azt illeti. Nem annyira akarták őt látni. Azok, akik a közösség tagjai voltak, hát ők nem annyira...

SHAUMBRA 6: Ki ez az alak?

ADAMUS: ...egyáltalán nem akarták őt látni. Ez ismerősen hangzik?

SHAUMBRA 6: Igen.

ADAMUS: Hát igen.

Igen, ott volt benne a vágy, hogy hazatérjen – köszönöm a jó választatot – vágyott arra, hogy hazatérjen. Az utazása részben arról szólt, hogy összeszedje a saját részeit.

Ezt ti is ismeritek, amikor elutaztok különféle helyekre, amikor ellenállhatatlan vágyat éreztek az iránt, hogy elutazzatok Egyiptomba, vagy Dél-Amerikába, vagy vissza Európába- ilyenkor óriási vágy tölt el benneteket, hogy visszatérjetek a múltatok színhelyeire, ahol most más szemmel láthatjátok magatokat. Ez ennek a legnagyobb oka. Nem annyira a tanítás, hanem hogy lássátok magatokat évekkkel vagy életekkel ezelőttről, és lássátok, hogy milyen sokat változtatok azóta. És Jeshua is pontosan ezt tette. És egy teljesen más emberként tért oda vissza.

Valóban, az is oka volt a visszatérésének, hogy tanítson kicsit, hogy megossza a tudását másokkal. De nem fogadták ám hatalmasra tárt karokkal. Visszament a Magdel-nek nevezett területre, ami a Galileaitenger északi partvidékén található. Ahol bizony sokan gúnyt űztek belőle és nevetség tárgyává tették. De voltak ott egy kevesen, akik odafigyeltek a szavaira. Akadtak egy páran, akik mély elégedetlenséget éreztek a rabbik, a templomok és a vallásos szervezetek iránt akkoriban. Voltak egy kevesen, akik meghallották a szavakat: - Én is Isten Vagyok. – Amikor kiállt eléjük és azt mondta: - Én is Isten Vagyok, - A legtöbben persze kinevették, kerülték a társaságát, vagy éppen megfenyegették, de egy kevesen mégis meghallották a szavait, és ők ott maradtak. Közülük lettek páran a tanítványai.

És aztán egyre többen és többen kezdték meghallani a szavait, mert bizony közületek sokan éltek akkoriban. Nem megváltóként tekintettetek rá, hanem barátként. Soha nem valami nagy spirituális vezetőt láttatok benne, mert jól tudtátok, hogy soha nem fogadná el azt a szerepet, soha nem fogadná el azt a szerepet, hogy emberek tömegét vezesse.

Drága barátaim, azért tért hát vissza, hogy összeszedje önmaga részeit, hogy emlékezzen magára, de most már egy új módon, és eközben újra találkozott sokatokkal is.

Azért nem ébresztett benneteket félelemmel vegyes tiszteletet és áhítatot, mert ő egyben ti is voltatok. Kíváncsiak voltatok? – Igen. Megigézett benneteket? Igen. Nem ismertetek sok olyan embert, aki ennyi sok helyen járt volna, mint ő. De éreztetek egy Jelenléte körülötte. Nem tudtátok, hogy mi volt az. Nem használt olyan szavakat, mint a megvilágosodás. Még csak a misztériumokról sem beszélt. Semmilyen csodát sem varázsolt elétek, hogy lenyűgözze az embereket. De mégis éreztétek a rezonanciáját.

Jeshua és Mária Magdolna

Akkor ez most egy nagyon érdekes és helyénvaló kérdéshez vezet. Most már a barátai között volt Jeshua, akikkel megosztotta az idejét. Találkozott Mária Magdolnával. Szerelmesek lettek egymásba. Mély volt a szerelmük. Sok bensőséges közös pillanatuk volt.

Tudjátok Jeshua az utazásai alatt sokat tanult erről a dologról, amit manapság Tantrának neveznek, ezért tudta, hogyan ossza meg a testét és az elméjét és a szerelmét úgy, ahogy erre azóta is csak nagyon kevés ember képes. Ő, mert olyan sok a mendemonda, amikor a szexről beszéltek, még olyan sok zavar övezi. De Jeshua tudta, hogyan szeresse önmagát, ezért aztán azt is tudta, hogy szeressen valaki mást.

Találkozott Mária Magdolnával, aki egy komplett összeviesszag és zűrzavar volt a találkozásukkor. Meg voltak a maga démonjai. Nos, a történet szerepel más anyagainkban is. *(További információt Jeshuáról és Mária Magdolnáról, a [Szexuális Energiák Iskolában](#) (Tóbiás) és [A Fény és a Sötétség Alkímiaja](#) (Adamus) anyagban találsz.*

Szóval egy komplett zűrzavar volt akkoriban, és Jeshua mutatta meg neki, hogyan szeresse saját magát. Persze ez sok időt vett igénybe. Mária Magdolnában nagyon sok volt az áldozati energia. Nagyon félt a férfiaktól, a maskulin energiától. Valójában persze a benne lévő maskulin energiától félt, ami a bántalmazóiban manifesztálódott. De végül

aztán békére lelt benne a maskulin, a feminin és az isteni. És szerelemben éltek együtt Jeshuával. Soha nem házasodtak össze, nem akartak összeházasodni. Jeshuának nagyon rossz emlékei voltak a házasságról, és ezt soha nem akarta megismételni. Ugyanakkor pedig azt is tudták, hogy nincs szükségük senkire, akik majd összeadná őket, ahogy arra se, hogy esküvel tegyenek tanúbizonyságot a szerelmükről. Ez szigorúan csak a kettejük dolga volt. Csak rájuk tartozott.

A kérdés az, hogy Jeshuának és Mária Magdolnának születtek-e gyermekei? Ez egy óriási kérdés. Mindenki felteszi ezt a kérdést. Könyveket írnak erről a témáról.

Én azt állítom, hogy igen, voltak gyermekeik, de ez azután történt, miután Jeshua maga mögött hagyta a fizikai testét. Hm. Hm. Na ezt találjátok ki! És ennek árulkodnia kellene valamiről saját magad vonatkozásában.

Nem választották azt, hogy gyermekeik szülessenek, mialatt Jeshua még itt volt a Földön. Tudta ő, hogy ennek vége lesz, és ezt meg is osztotta Mária Magdolnával. Azt mondta neki: - Egy meghatározott ideig leszek itt. Utána elmegyek innen – de csak a fizikai síkot hagyom magam mögött. Attól még ugyanúgy itt leszek, és majd meg fogod látni. Meg fogom neked mutatni, hogy az önmagába szerelmes isteniség mire képes, még akkor is, miután elmentem innen.

Vagyis a fizikai és a szellemi kapcsolódás megtörtént Jeshua halálát követően, ami tényleg megtermékenyítette Mária Magdolnát, és akinek két gyermeke született Jeshuától. Ó, igen. Érdekes, lenyűgöző történet. De drága barátaim, most van karácsony időszaka, és ez a ti történetetek. Annak története, hogy az élet még a feltételezett halál után is folytatódik.

A kérdés, a nagy kérdés pedig most következik, és Linda, előbb add oda valakinek a mikrofont, mert ez egy óriási kérdés.

Hetedik kérdés

Hátralát oda a kamera? (valaki mondja: - Igen) Jó. A kérdés pedig így szól..., hogy elbukott Jézus? Kudarcot vallott?

SUZY: Nem.

ADAMUS: Mielőtt válaszolnál, ...akkor a nem a válaszod?

SUZY: Nem, nem bukott el.

ADAMUS: De vannak olyanok, akik ezzel vitába szállnak, és azt állítják, hogy Jézus, ez a Mester, ez az isteni létező kudarcot vallott, mert megengedte, hogy kioltsák az életét. És azért bukott el, mert le kellett volna ezt győznie, le kellett volna győznie az ellenségeit, azokat, akik meg akarták őt ölni. Azért vallott kudarcot, mert meghalt, ahelyett, hogy tovább élt volna. A vér, a fájdalom és a szenvedés miatt bukott el, mert egy valódi megváltó nem halt volna meg. Egy valódi megváltó talán egy kúriában élt volna tovább, amit sokan őriznek és védnek, és soha nem engedte volna meg, hogy ez történjen vele.

Vannak, akik azt mondják, hogy nézzük meg a különbséget Mohamed és Jézus között! Jézus kudarcot vallott. Mohamed pedig egyszerűen felemelkedett. Neki nem kellett mindezen keresztülmennie. És, hogy Jézus egyszerűen nem tudott dűlőre jutni az energiákkal. És hogy meglehet, hogy Jézus csak valamiféle hamis mártír volt. Vannak, akik ezt állítják, és vannak olyanok is, akik ebben hisznek – Jézus bukásában. Jézus, aki eljön ide, erre a Földre – akár Jézusra, akár Jeshuára gondoltok most – szóval eljön ide, hogy utat mutasson nekünk, és a végén egy keresztre feszítve hal meg, ami mellékesen megjegyezve tényleg megtörtént. Azoknak mondom most ezt, akik azt hiszik, hogy ez nem történt meg, hogy de igen, keresztre feszítették.

És te Suzy azt mondod, hogy nem, nem vallott kudarcot. De akkor magyarázd el, hogy miért nem!

SUZY: Hát, férfi volt, és...

ADAMUS: Ez már önmagában véve egy kudarc. (nevetés) Férfi volt, és ...és

SUZY: Én egy nagyon baptista családban nőttem fel, és onnan úgy tudom, hogy a mi bűneinkért halt meg.

ADAMUS: Még mindig elhiszed ezt?

SUZY: Nem.

ADAMUS: Akkor jó!

SUZY: Én nem a baptista mennyországba jutok, úgyhogy... (kisebb nevetés)

ADAMUS: Igen, igen. Jó. Jó.

SUZY: Hanem a saját helyemre jutok. Nos, felismerte, szerintem, hogy mi mindannyian Istenek vagyunk, ezért abban segített, hogy egy kicsit felgyorsította ezt számunkra.

ADAMUS: De mire kellett a halál? Számomra ez... nos, ez egy elég rossz jel lehet egy olyas valaki számára, aki ezen az úton jár. (nevetés) Némileg, én nem tudom. Vagy talán ma egy kissé érzékeny vagyok. Mert nézd csak, ezt kapod, amikor Mesterré válsz! Na, igen!

Akkor hogy lehetséges az, hogy ez nem kudarc?

SUZY: Mert három nap múlva feltámadt, felemelkedett, vagyis a halál nem győzte le.

ADAMUS: De a testet legyőzte.

SUZY: Igen, a testet.

ADAMUS: Igen.

SUZY: De a szellemét nem.

ADAMUS: De mi volt az értelme annak, hogy megengedje, hogy elkapják? Igazából nem is kapták el. Ő adta fel magát. És akkor még rosszabbat is tett. Elkezdte provokálni a rómaiakat. Pedig el is menekülhetett volna. Elsétálhatott volna. Egy kis pénz a zsebbe, és jó messzire juthatott volna. Ha értitek, mire gondolok. De nem, ő még provokálta is őket. Mire volt ez jó?

SUZY: Hogy valamit megmutasson.

ADAMUS: De mit?

SUZY: Hogy mindezt mi is megtehetjük magunkért.

ADAMUS: Hogy provokálhatod a rómaiakat?

SUZY: Igen! (vihog, mások nevetnek) Hogy felébresszen minket és...

ADAMUS: Miért...

SUZY: Hogy felébresszen minket, és tudod, hogy felébresszen minket és...

ADAMUS: Hadd legyek most nagyon őszinte ezzel kapcsolatosan! Hajlandó lennél meghalni a megvilágosodásodért? (valaki beszól: - Talán.)

SUZY: Vannak, akik megteszik.

ADAMUS: Igen, vannak.

SUZY: Ez egy választás.

ADAMUS: És te hajlandó lennél erre?

SUZY: Nekem nem kell.

ADAMUS: Jó, jó. Köszönöm.

És megint felteszem ugyanezt a kérdést, és még kérek rá válaszokat. Köszönöm. Tudom, hogy ez egy nagyon kemény kérdés. És most azt kérdezem tőletek, a világtól, attól, aki most hallgat minket: hát nem kudarc vagy bukás ez egy szinten – a kereszten bevégezni, ahol egy dárdát szúrnak az oldalába, és alávetik ennek a sok szenvedésnek – hát nem kudarc ez?

És én ezt egy nagyon mély szinten kérdezem most kivétel nélkül mindannyiótoktól, mivel Jeshua egy kollektív létező volt, és a ti részetek. És ha őt megölték, akkor egy bizonyos értelemben titeket is megöltek. És ha nem maradt itt a fizikai síkon, mint Mester, akkor talán ez azt vetíti előre, hogy ti sem fogtok itt maradni a fizikai síkon. Ha mártírként feláldozta magát, akkor talán a ti mesterlétetek is ilyen lesz – az én feláldozása?

Linda, vidd oda valakihez a mikrofont!

LINDA: Ó, valaki jelentkezzen! Könnyítsük meg!

ADAMUS: Jeshua kudarcot vallott? És erről muszáj beszélnünk drága barátaim, mert ez sűrű, vastag, és ott van a levegőben. Olyan, mint a teremben lévő elefánt, amiről senki se akar beszélni. Itt van Jézusnak ez az egész összeeszkábált története, miközben itt van Jeshua története, a kollektív létezőé, aki bizonyos értelemben véve a te mesterlétedet kereste-kutatta. Hiszen a te részed, de mégis meghalt.

Következő. Hadd halljam a választ!

JOANNE: (nő) Szerintem talán...

ADAMUS: Felállnál, kérlek?

JOANNE: Ó!

ADAMUS: Köszönöm.

JOANNE: Azért provokálta őket, hogy így be tudja nekünk bizonyítani, hogy van élet a túloldalon. Annak ellenére, hogy a test meghal.

ADAMUS: Igen.

JOANNE: De te folytatódsz. Én ezt érzem.

ADAMUS: Igen. Tehát mi történt vele a halála után? Oké, kicsit szeretkezett Mária Magdolnával miután meghalt, de nem hallani túl sok mindent róla ezt követően. Hogy mit tett ezután.

JOANNE: Ez igaz. Szerintem a tanítványai, akik egy kicsit megijedtek és elrejtőztek, de szerintem még mindig...

ADAMUS: Egy párat közülük lefejeztek, de ne szenteljünk most figyelmet ennek a ténynek! Ja...

JOANNE: Akkor mindet, így...

ADAMUS: Igen.

JOANNE: Én ezt érzem.

ADAMUS: Ezért is viselem ma ezt a védelmező fém sálat a nyakamon. (kisebb nevetés)

JOANNE: De akkor előbb-utóbb egy páran visszanyerték az erejüket, mert tudtak beszélni Jeshuával. Mert utána is meglátogatta őket szellemben, és szerintem így folytatódott.

ADAMUS: Félig-meddig.

JOANNE: Félig-meddig?

ADAMUS: Félig-meddig. Olyan ez, mint a mi mai történetünk, hogy akkor ez most egy jó dolog, vagy nem annyira jó dolog?

JOANNE: Szerintem ez hozta el...

ADAMUS: Jézus története.

JOANNE: ... ez hozta el a Krisztus mag tudatot a Földre.

ADAMUS: Igen.

JOANNE: És voltak, akik ettől különböző irányokba futottak, de talán mind különböző szinteken vagyunk?

ADAMUS: Én ezzel vitába szállnék, csak, hogy...

JOANNE: Jó.

ADAMUS: ...vitatkozzak.

JOANNE: Rendben.

ADAMUS: Ha ez hozta be a Krisztus magot a Földre, az bámulatos dolog. – „Ó, ez már jó régen el lett tervezve, hogy mindannyian visszatérünk és behintjük a Földet a Krisztus Magunkkal és létre fogjuk hozni ezt a kollektív-összetételt, ami mindannyiunk összessége, mert ez egy bámulatos köteléket hoz így létre közöttünk, és eljöttünk így ide 2000 évvel ezelőtt és beleszülettünk egy fizikai testbe minden felé.” – majd ez a Krisztus mag fogja magát és meghal?

JOANNE: Én nem érzem azt, hogy meghalt volna. Hanem inkább azt érzem, hogy másképpen fejezi ki magát.

ADAMUS: A Krisztus mag mintapéldánya, a főszereplő Jeshua a történet végén meghal.

JOANNE: Igen.

ADAMUS: És én nem olvastam a Biblia második részét, de a történet nem folytatódik, Egyszerűen csak véget ér. Véget ér.

JOANNE: Oké. Akkor szerintem nem értem a kérdésedet.

ADAMUS: A kérdést, ami mindannyiőtokhoz szól, és aminek most egy nagyon merész címet adok – a Jeshua kudarc? – kérdőjellel a végén. – A Jeshua kudarc? – Köszönöm.

JOANNE: Oké.

ADAMUS: És tudjátok ti is, hogy ez kemény. És ez ott van bennetek – mindannyiőtokban – a Jeshua kudarc. Igen, ti egy szépséges történetről meséltek, hogy eljött ide a Földre, Mesterré vált, ami Jeshua valószínűleg ismétlése, mint Jézus, az ács története.

Egyébként Jeshua nem egy szegény családban nőtt fel, és ez az egész betlehemi sztori, meg hogy nem volt hely a fogadóban, ebből semmi sem igaz. Nagyszerű történet ugyan, csak a helyzet az, hogy az esszéus közösségben nőtt fel. Nem voltak szegények. Nem voltak gazdagok. Nem igazán érdekelte őket a pénz. Szerettek enni. Úgy tettek, mintha nem szeretnének szexelni, pedig valójában szerettek. (nevetések) És nagyon merevek, szigorúak voltak. De semmiféle szegény ács sztori nem volt. Egyáltalán nem.

Azért hoztam fel ezt az egészet, mert ez az egyik olyan akadály, amin át kell lépnünk. Ott van egy bizonyos kudarc érzés. És ez valahol ott ücsörög bennetek. És ez hajlamos elárnyékolni azt a csodálatos tudást, amiről az elmúlt összejövetelünkön beszéltünk. És ha egy Mester most visszatérne, egy olyan Mester, mint Jeshua, akkor tanácsos lenne, hogy az a Mester megölesse magát? Azon kívül, hogy bekerülne a hírekbe, tényleg szolgálna valamilyen célt? Bárki is képes lenne megérteni ennek a célját?

Jeshua a ti 33 éves teremtményetek – mi volt ennek az egésznek az értelme, hogy meghalt a kereszten? És Linda kérlek, add oda a mikrofont bárkinek, aki jelentkezik, és bárkinek, aki nem jelentkezik. David. Igen.

DAVID: Mártíromság.

ADAMUS: Mártíromság, Nem sok, az inkább majd a későbbiekben kezdődött. Majd a későbbiekben. Akkoriban nem volt ennek akkora visszhangja. Az Esszéusok itt a Yahadban, a kommunában ilyeneket mondogattak: - Hát ő hozta a bajt a saját fejére. Nézd, már nagyon fiatalon is bujálkodott. Nahát, tudjátok itt hagyta a családját és a közösséget, és elzarándokolt az isten tudja hova. Nem csoda, hogy megölték. – Valahogy így. Nem sok könnyet ejtettek érte. Volt egy kis csoportnyi követője, barátai, akik megsiratták. De évszázadoknak kellett eltelnie, hogy a történet kikerekedjen.

És ez olyan jó történet? Érdekesnek érdekes ugyan, de tényleg jó lenne? Meghalt a kereszten. Igen. Képes bárki is

megérteni, hogy miért így ért véget akkoriban a történet? Ismételten, ez a ti kollektív létezőtök. Milyen célt szolgált ez?

SHAUMBRA 7: (nő) Szerintem át akarta nekünk adni a fáklyát. Mert ha életben maradt volna, akkor továbbra is az ő szavain csüngtünk volna, ahelyett, hogy a magunkéval törődtünk volna. És szerintem valószínűleg azt tanulta meg az utazása során, hogy ez az ő története és az ő igazsága volt, és azért nem félt a rómaiaktól, mert a saját igazságát élte. És ha ez azt okozta számára, hogy meghaljon, akkor nem félt ettől, mert így mindnyájan láttuk ezt, és megértettük, hogy onnantól kezdve ez a mi történetünk már. Bár ez elveszett, természetesen.

ADAMUS: Ez a létező legjobb magyarázat, amit jó ideje hallottam. Igen, és ezért kapsz egy Adamus Díjat. Köszönöm. (a közönség tapsol)

Ez persze nem azt jelenti, hogy ez volt a legjobb vége ennek a történetnek, de Jeshua eljutott arra a pontra, amikor úgy érezte, hogy a tanítványai, a barátai, és mások is a megszállottjaivá váltak. Megint elkapott benneteket a megszállottság heve egy újabb hamis bálvány imádatában, akit most Jeshuának hívtak. Úgy érezte, hogy túl sokan csüngenek minden egyes szaván. És igen, kezdetben nem volt sok találkozó, de aztán egyre több és több kellett belőle. Megint azt érezte, hogy késleltetitek saját magatokat valami más kedvéért. És figyelmeztette a tanítványait már akkor. Azt mondta nekik: - Ha ezt így folytatjátok, akkor el fogok innen menni. – Ők persze azt hitték, hogy ezen azt érti, hogy visszamegy Indiába. Azt mondta nekik: - Ha ezt nem hagyjátok abba, akkor én kiszálllok, mert azért vagyok itt, hogy elmondjam nektek, hogy Isten ott van bennetek. Ne a bennem élő Istenre nézzetek, hanem a bennetek ott élő Istenre.

És végül azt érezte, hogy a legjobb az, ha eltávozik. Már a legelején megmondta Mária Magdolnának, hogy a kapcsolatuk nem fog túl sokáig tartani. Nem lesznek hintaszékben ücsörgő nagyszülők, ahol is fiatalkoruk régi kőbe vésett dolgait nézegetik majd. Elmondta, hogy hamar el fog jönni a távozásának az ideje. És miközben ezt tette, tényleg soha nem akarta ezt dramatizálni. Nem akart ő mártír lenni, de egy igenis folytatódik.

Ez még a saját felemelkedésénél is fontosabb volt a számára... mert tudjátok akkoriban a tanítványai közül egy páran azt gondolták, hogy egyszerűen csak hallucinálnak, vagy látomásaik támadtak. Ittak valami rosszféle bort, és Jézus megjelent előttük. Egy páratoknak volt ilyen élménye. De úgy érezte, hogy az életben maradásának a legigazabb manifesztációja Mária Magdolna megtermékenyítése lesz a távozása után. Ez lesz annak a bizonyítéka, hogy az élet folytatódik, és hogy fel lehet emelkedni a testtel együtt, és hogy ez nem csak egy jelenés, vagy a tanítványok látomása, amikor hirtelen megjelent előttük az úton, hanem több annál. „Létrehozom ezt a gyermeket Máriával, és akkor majd meglátjátok, hogy az élet folytatódik. És akkor majd meglátjátok, hogy magatokkal tudjátok vinni a testeteket!”

Erről a sztoriról persze nem írtak túl sokat, hm, lényegében semmit sem írtak róla. Pedig ez sokkal jobb történet lett volna annál, hogy tudjátok, felkelt... és körbesétálva meglátogatta néhány tanítványát. Ez a valódi élettörténete, talán ez az az igazi karácsonyi történet, amit el kellene mesélni.

Akkor most vegyünk egy mély lélegzetet a Jézus sztorira, a Jézus játéokra. Igen, kérdés. A mikrofonba beszélj, kérlek!
ALAYA: És hogyan lett bebizonyítva, hogy Máriát Jeshua termékenyítette meg?

ADAMUS: Kérdezd meg Máriát erről!

ALAYA: Na, igen de, ...biztosan megkérdezték tőle, hogy...hogyan lett terhes.

ADAMUS: Igen.

ALAYA: És senki nem vonta őt kétségbe?

ADAMUS: Ó, csak gondolj erre a mai fogalmaiddal! Jeshua úgy négy hónapja eltávozott, amikor egyszerre csak azt

mondja: „Gyermekeket várok. Nem jött meg a havi menstruációm.” – Na, képzelheted erre mit mondtak a többiek, különösen a nők. – Na persze. Valóban? Még csak nemrégén távozott. Kivégezték. Keresztülment ezen a sok mindenben, és te pedig máris valaki mással halsz? – Pontosan ezt gondolták. Persze nem ezeket a szavakat használták, mert akkoriban kissé másként beszéltek, más szavakat használtak arra, amikor valakinek kapcsolata volt.

És igen, ez minden bizonnyal sok kérdésre és temérdek sok pletykára adott okot a közösségen belül. De azok, akik igazán ismerték Mária Magdolnát, az új Mária Magdolnát, és nem a régit – az újjáalakult Mária Magdolnát, ahogy mi hívtuk őt – azok tudták, hogy ezzel kapcsolatban soha nem hazudna. És amikor megszülettek a babák akkor, akinek csak volt szeme, az láthatta, hogy pont úgy néztek ki, mint Jeshua, és ott volt körülöttük az a Jeshua ragyogás.

A gyermekek nem éltek túl sokáig. Miután Mária Franciaországba utazott, meghaltak. Nagyon nehéz volt ezeknek a gyermekeknek, mert két egészen káprázatos létező utódai voltak, akik közül az egyik már nem tartózkodott fizikai testben. Fény spermából születtek, ezért minden kicsit más, eltérő volt a megszokottól. (kisebb nevetés) Ez így volt! (Adamus nevet)

Nagyon nehezükre esett kezelni az energiákat. Nem tudtak sokáig itt maradni, azt mondják, hogy valami influenza, vagy valamilyen arra az időszakra jellemző betegség vitte el őket, de valójában csak arról volt szó, hogy nem tudták ezt kezelni.

Hasonló problémákkal küzd sok most megszülető kristály gyermek is. Annyira tisztán érkeznek ide, és annyira ismeretlen számukra a Földi létezés, hogy megszületnek, és aztán összeszednek valamit, a figyelem hiányos betegséget, vagy más érzékenységeik vannak, allergiások, autisták, meg ilyen dolgok történnek velük. Nagyon nehezen tudnak alkalmazkodni az itteni energiákhoz.

És szerintetek mi a helyzet? Veletek is ugyanez a helyzet! Ti – sokan közületek ezer vagy még annál is több életet leéltetek itt, és nagyon is ismerősek számotokra a Föld energiái – és ti is ugyanolyan nehéz időszakot éltek meg ezzel. Rengeteg sok energia érkezik most be a bolygóra, és ez hatással van rátok. Igen, ez az elmúlt év, ez az elmúlt hét – örültek az energiák. De figyeljétek csak meg a következő évet! Adamus nevet) Á, de ti a tökéletes pozícióban vagytok, és pontosan ez volt az oka annak, hogy végigmenjek veletek ezen az egész Jézus játékon, és végigmentünk egészen a bús, szomorú keresztthalálon is. Talán ez nem a legjobb dolog volt, de akkoriban ez tűnt a helyénvalónak. Akkoriban más idők jártak, mint manapság, és ti ezt az egészet azóta is magatokkal cipeltétek.

A nagy kérdés

Ott motoszkál ez a kérdés bennetek minden szinten. Ott van a nagyon praktikus emberi szinteteken is. Ott van az ezoterikus, spirituális és Mester szinteteken is. A kérdést ti teszitek fel magatoknak, és Linda ezt legyél szíves leírni, és tudom, hogy eleinte talán egy kissé össze fogtok ettől zavarodni. És azt fogjátok majd mondani, hogy „nem értem ma miről beszélt. Ez a Jézus játék nem mondom érdekes volt. Aztán meg azt mondta, hogy ez a kérdés ott motoszkál bennem, de én nem vagyok ebben olyan biztos. – Aztán egy pár nap múlva emlékezni fogtok majd, hogy pontosan ez van bennetek.

- Hogy végződik? Ez a mai kérdésem. Ezért is játszottuk végig a Jézus játékot. Hogy végződik? Ez egy hatalmas kérdés, és ez lesz a nagy kérdés, amivel belépsz az újévbe! Hogy végződik?

Ez az a kérdés, ami mindannyiótokat foglalkoztat egy nagyon is gyakorlati szinten. Hogy végződik? 65 éves vagyok? 85? Valaha is megvilágosodom? Megtörténik a megvilágosodásom, és rögtön el is távozom erről a bolygóról? Vagy megvilágosodom, és hirtelen mindenféle csoportok – nem akarok egyet se megnevezni közülük – tehát ezek a vallásos csoportok azonnal üldözőbe vesznek majd és megölnék? Mártír leszek? Annyira különbözni fogok a többiektől, hogy el kell majd távolítanom magam erről a bolygóról, mert majd követni akarnak, meg bálványozni akarnak, és nem fognak

majd békén hagyni – hogy egyszerűen csak Mester legyek?

A kérdés – és ennek a Shoudnak a valódi címe – hogy végződik?

Nem fogom nektek megadni a választ. Ezt neked kell körbejárnod a hasadban, a szívedben és az elmédben a következő összejövetelünkig. És a következő találkozónkat a monológomat követően ezzel fogjuk kezdeni. Hogy végződik? Mit jelent ez a számodra? Mit vetítettél ki, mire gondoltál, mit feltételeztél ezzel kapcsolatosan? Azért adok egy kis vezérfonalat a kezetekbe.

Hogy végződik - min elmélkedtél? Hogyan halsz meg? Hogyan végződik? Egyáltalán nem olyan lesz, mint amit erről valaha is gondoltál. Egyáltalán nem olyan lesz.

Ez lesz tehát a téma a következő Shoudunk alkalmával. Most egy kicsit előre reklámoztam a következő Shoudot. Verseny helyzetben vagyok itt a többi Felemelkedett Mesterrel, mert nagy számokat kell szereznem. (nevetés)

Hogy végződik? Min gondolkoztál és mitől féltél? Hogy végződik?

Ezért mentünk ma végig ezen a Jézus játékon. Ez az egész végigvitt minket azon, hogy megnézzük mi történt velem, és akkor ez számodra hogyan fog végződni? Mi történik akkor, amikor te átkelsz a másik oldalra, bármikor is következzen az be? Mi van utána? Á! Nagyszerű Shoud lesz.

De addig is, beszéljünk egy kicsit... egy dolgot csináljunk meg most nagyon gyorsan! Ahogy már említettem, Jeshua visszatért Palesztinába – ami politikailag inkorrekt – szóval Izraelbe. Sok-sok távol töltött év után visszatért Izraelbe. Feltűnt-e valaha is, hogy a Bibliában egy hatalmas rés tátong úgy Jézus 14 és 33 éves kora között? De nem sok ember tette fel a kérdést: - És mi történt ez idő alatt? –Hát nem székeket meg asztalokat faragott, és nem is jókora keresztek! (nevetés) Most már nyugodtan viccelődhetünk ezen, most hogy már tudjuk, hogy szexelt. (nevetés)

Tehát mivel is teltek ezek az elveszett évek? Hogy-hogy erről az időszakról nincs semmi? Keresztülsiklottak rajta. Nos, azt tudják, hogy 12 évesen borogatta fel a templomban az asztalokat, és utána semmit sem lehet hallani róla egészen 30 éves koráig. És ez egy elég nagy, tátongó rés.

Igen. Kérdés vagy megjegyzés.

SHAUMBRA 8 (egy férfi) Megjegyzés, mégpedig az, hogy azért, mert ez nem illett bele a hittérítési tevékenységi tervbe.

ADAMUS: Pontosan! Pontosan! Nem illett bele a tervbe.

Miért alszanak ilyen mélyen az emberek – nem ti, hanem általában az emberek – olyan mélyen alszanak, hogy senkinek se jutott eszébe azt mondani, hogy: - Addig nem megyek áldozni, amíg meg nem tudom, hogy mit csinált 14 és 33 éves kora között. És gyónni se fogok menni. Soha, ...amíg meg nem tudom a választ! (valaki beszél: - Nem tudják.) Na, igen nem tudják a választ. Ez teljességgel így van. De még csak egy ács sztorit vagy valami hasonlót sem hoznak össze. Még azt sem találják ki, hogy mondjuk hosszú ideig jótékonysági tevékenységet végzett. (Adamus nevet) Semmit. Semmit. Egyszerűen csak azt mondják: - Ne beszéljünk erről! – Ez azért egy kissé különös! És ezek a fajta dolgok nem folytatódhatnak a jövőben! Egyszerűen nem és kész!

Egészen ledöbbenek azon, amikor egyébként jó emberek ilyeneket mondanak: - Oké, na persze, hiszen nincsenek róla írásos feljegyzések. – Ezekkel a dolgokkal kapcsolatosan túl magasra emelkedik a tudatosság jelenleg. Ezek a fajta dolgok többé már nem folytatódhatnak! Az emberek ezeket a kérdéseket teszik fel! Merészek, bátrak lesznek! Előállnak, és azt mondják majd: - Nem, nem, nem, nem, nem! Ennek az egész szeplőtelen fogantatásnak nincs semmi értelme. Bár van egy másik történet, ami szerint az egész szex dolog a túloldaltól történt. Na, ez igen! Ez egy jó válasz!

Ez aztán a történet! – Na, ettől aztán sok szemöldök magasra húzódik majd! Ebből egy jó kis Hollywood-i filmet lehetne készíteni! (nevetések) A benned élő mennyország! (folyamatos nevetés) Ennek itt kettős jelentése van hölgyeim és uram! (Adamus nevetgél)

2014

Szeretnék itt valamit csinálni! Csináljunk egy... most másképpen fogom ezt csinálni. Kezdjük ezzel – 2014! Erről a következő összeövetelünk fogunk beszélni. (Itt a ProGnost eseményre hivatkozik) Ahogy már a múlt alkalommal elmondtam, a jövő év a kemény szeretet éve lesz. Ezzel együtt ez lesz annak az éve is, amikor önmagadon belül felfedezed a képességeidet – tehát kemény szeretet és a benned lévő képességek.

Vannak dolgok bennetek, amik már ott vannak benned, amiket te teremtettél, te készítetted őket. A Krisztus mag energia részei ezek. És ezek csak – pont olyanok, mint a kristályok, nos, ezek a kristályok ott vannak benned. Még nem kerültek a felszínre, aminek rengeteg oka van, amibe nem szükséges belemennünk, de a lényeg az, hogy ezek az ajándékok, képességek a sajátjaid. Nem valaki más adta ezeket neked. És ezek le fognak majd nyugózni téged. Olyan dolgokról van szó, amiknek még a létezésükről sem tudtál – megértések, tehetségek, kreativitás – és ezek a felszínre fognak jönni. Elő fognak jönni. Kemény idők jönnek, és ez azt fogja okozni, hogy ezek a benned lévő gyönyörűséges dolgok végül elő fognak jönni. Kell egy kis noszogatás, sürgetés neked, és az fogja őket előhozni benned.

Tudom, hogy körbe-körbe ugrálok itt, de direkt csinálom. Hadd mondjak nektek valamit a kreativitásról, mert ez összefügg azzal, amit fel fogtok fedezni ezekkel az ajándékokkal, amikkel mindig is rendelkeztetek, és amik teljesen el fognak kápráztatni titeket. Aztán pedig majd az fog elképesztetni benneteket, hogy miért is nem hoztátok elő ezeket már hamarabb. De olyan megértésekről, képességekről és tehetségekről van itt szó, amik jelenleg szunnyadnak, ki tudja mi okból, és amik elő fognak jönni bennetek.

~ *Kreativitás*

Hadd mondjak nektek valamit a kreativitásról! A kreativitás a próbálgatásról szól. Ez nem arról szól, hogy a dolgok rögtön elsőre sikerülnek. A kreativitás próbálkozással jár. Ugyanez a helyzet valamennyire az isteniséggel is, mert ez a két dolog szorosan összefügg egymással.

Van egy emberi vágy, ami rögtön elsőre tökéleteset akar, mert ha ez nem így van, akkor nem is akar belefogni. Garantált sikert akar arról, hogy az a valami működni fog. Pedig az igazán briliáns kreatívak azok, akik hajlandóak a tévedésekre menet közben. Teslának is sok tévedése volt menet közben. És sok más híres feltaláló és tudós is sok hibát követett el.

Ott üldögélünk a Felemelkedett Mesterek Klubjában, és jókat viccelődünk ezen. Azt mondjuk: - Egy igazán sikeres ember az, aki az esetek 18%-ban jól csinálja elsőre. – És akkor hány százalék jut arra, hogy ne sikerüljön jól? Számolj gyorsan! Sok. Nagyon sok. És én ezzel nem azt mondom, hogy ti ebbe be vagytok zárva. 50% is lehet az arány. Vagy 70% - amiben én személy szerint ugyan kételkedem, de ez nem számít.

A kreativitás próbálkozás dolga. Egy teremtőnek nem sikerül mindig minden elsőre, és nem is próbálkozik az azonnali sikerrel. Csak az ember, a mentális ember próbálja azt rögtön sikerre vinni. Egy teremtő az egyszerűen teremt. Nem számít. Bizonyos értelemben nincs ítélkezés, de nincs is akkora elvárás a végeredménnyel kapcsolatosan. – Megteremttem – ó, összejött, nagyszerű! – Megteremttem – puff – ez nem manifesztálódott úgy, ahogy szerettem volna!

A vicces dolog pedig az, hogy a megvilágosodott teremtő megérti, hogy az igenis manifesztálódott valahol máshol, talán egy másik dimenzióban, mégpedig tökéletesen. Csak még nem jött be ide teljesen megfelelően. Miért? Azért,

mert az energiák kihívásokkal teliek, nehezek, sűrűek, csúnyák, rosszak, kapcsolódnak más emberekkel, meg minden egyébvel, és néha egyszerűen csak nem azonnal a megfelelő módon huppannak be ide. Ez nem azt jelenti, hogy rosszul csináltad. Talán csak annyit jelent, hogy talán túlságosan megelőzted magad, vagy talán a többi birodalmakban teremtetted meg azokat, és esetleg nem mindig a megfelelő összetevőket használva. Ezért az igazi teremtő ilyenkor újraterejt, a tapasztalás örömeért, anélkül, hogy azon aggódna, hogy akkor az most rossz volt vagy jó volt.

Tehát a teremtői lét a próbálkozásról szól. És egy igazi teremtő örömét leli mind a kettőben és nagyon-nagyon lelkes, amikor minden a legjobban jön össze, amikor amit éreznek, és amit mondanak, az stimmel és az pontosan úgy ölt testet itt, ebben a valóságban, ahogy akarták – ez úgy az esetek 18%-ában következik be. És ez elég jó. Talán jobb is tudsz lenni.

A következő évtől – és ez az egész összefügg egymással. Ez most egyáltalán nem érthető a számodra, de valamelyik nap felkiáltasz majd: - „Ó, most már értem!” – Tehát a következő év a kemény szeretet éve, és a belső, benned szunnyadó tehetségek és ajándékok, képességek éve lesz, és azt máris garantálhatom nektek, és írásba is adom, és pénz visszafizetési garanciát is válllok ezért a Shoudért – hogy ettől teljesen el lesztek ájulva! A szó szoros értelmében teljesen elájultok majd, amikor előjönnek belőletek azok a szunnyadó ajándékok.

~ *Bizalom*

A másik dolog a jövő évvel kapcsolatosan, és ez már egy régi téma, de újra beszélnünk kell róla, és valószínűleg még ezután is – az a bizalom. Kifejezetten jövőre – és ez most nem azért mondom, hogy aggódjatok, hanem azért, hogy felhívjam rá a figyelmeteket – jövőre egyetlen dologhoz kell majd visszatérnetek, mégpedig saját magatokhoz. Saját magadhoz. És ehhez bizalom kell. Amennyiben nem bízol meg magadban, és ez az egyetlen dolog, amihez vissza kell térned, akkor ez bizony hosszú lefelé menet lesz.

Meg kell bíznod magadban! De a bizalom egy trükkös dolog. Sokan azt mondjátok: - Ó, igen, én megbízom magamban! – Nem igazán. Ezt mondod ugyan, de valójában nem bízol meg magadban. Nem hiszel nekem? Csak vedd szemügyre a cselekedeteidet és a reakcióidat!

A bizalom egyfajta megadást jelent. De a bizalom több Mester számára egyet jelentett azzal, hogy: - Nem maradt már semmim. Semmim sincs. Csak a bizalmam van. És ezt nem lehet kieroáltetni. Nem tudom rávenni magam, hogy higgyek, ezért már csak a bizalmam maradt, mert minden más eltávozott az életemből. – És akkor fedezed fel a valódi bizalmat.

A következő év az önmagadba vetett bizalomról fog szólni.

Elmondhatom ezt neked, és te nem fogsz nekem hinni, de tedd meg akkor is! Csak bízz meg magadban! Még amikor azt hiszed valamiről, hogy az rossz, az attól még jó. Tényleg az. Még amikor azt gondolod: - Ó, rossz útra fordultam. Rossz dolgot tettem. – Vegyük csak Jeshuát példaként! Romantikázott egyet a csillagos égbolt alatt, egy kicsit elengedte magát, nem tudta azt a dolgot bent tartani a köpenye alatt, és hirtelen... (nevetések) ...hirtelen elszállt az egész tanítói karrierje a Yahadnál. Ez a dolog mindent összezúzott. Ó, hogy milyen rosszul érezte magát ettől! Jaj, gyűlölöm ezt a dolgot ott lent magamban! Nézd mekkora bajba sodort! – Pedig ez valójában isteni volt, mert ez volt az, ami kiszedte őt abból a kommunából, abból a közösségből. Te jó ég, hogy milyen unalmas is volt ott lennie!

És amikor az első és egyetlen felesége meghalt, akkor is ott volt benne a bűntudat érzése, teljesen elborította őt – Meg kellett volna tudnom gyógyítani őt! Tudnom kellett volna, hogy melyik gyógynövennyel kellett volna meggyógyítanom! És Isten se hallgatott meg, biztosan azért, mert bűnös vagyok. – Milyen nagyon kemény volt magával! Pedig ez az egész isteni volt. Ez volt az, ami kiszedte őt abból a kommunából! Ez vitte őt a tanulás útjára. És ez te voltál! A Krisztus mag működése volt. És szerintetek könnyű volt Jeshuának megbízni magában, hogy azt mondja? – Ó igen, igen! Pontosan így terveztem el. Hurrá! Ez az! (páran nevetnek) Igen, ez rúgott ki engem arról a helyről, meghal a feleségem, és az

életem romokban hever. De nem gond. Ez én vagyok. Teremtő vagyok. – Pedig tényleg az volt, igazán az volt.

Elegendő beépített ellenszer volt benne arra az esetre, ha beragadna abba rettenetesen unalmas kommunába. Elegendő beépített ellenszere volt. Még az a szorongás is az volt, ami végigment rajta, ami azt okozta neki, hogy elkezdődjön a keresése. Mi más működhett volna akkoriban? Néha... túl sokat beszélek? (páran válaszolnak: - Nem!) Nem. Jó, mert nem hagyom abba! (Adamus nevet)

Még az a nagyon nehéz dolog, a felesége halála sem volt véletlen, hogy úgy mondjam. És ha megbízott volna magában, akkor megértette volna a bölcsességet. Ha meg tudott volna bízni magában, akkor a felesége soha nem halt volna meg. Vagyis sok dolognak, ami megtörténik, nem kellene megtörténnie. Jézusnak nem kellett volna meghalnia a kereszten, ha elegendő ember megbízott volna magában. Akkor ennek nem így kellett volna történnie.

És sok dolognak a te életedben sem kell megtörténnie, amennyiben megbízol magadban. Ha teljes empátiával, az „úgysincs semmi másom az életemben” hozzáállással megbízol magadban. És az akkor meg fogja változtatni a tapasztalást. A végeredmény, a kimenetel attól ugyanaz lesz: - A megvilágosodás. Azt mondanám, hogy a legtöbben elkötelezték magatokat a megvilágosodásotoknak, és nagyon jó esélyetek van arra, hogy ez megtörténik veletek ebben az életekben. Legalább 3% esélyetek van erre ebben az életekben. (nevetés) Csak vicceltem! 100% esélyetek van rá! Igen, igen, igen! Ott van ez a potenciál!

A legtöbbeteknek kitűnő, kitűnő, *kitűnő* potenciálotok van ennek realizálására. Nem akarom ezt megvilágosodásnak hívni, hanem realizálásnak – ebben az életben, amennyiben megbízotok magatokban.

A bizalmat nem lehet megtanítani. Szinte teljességgel lehetetlen. Kimondhatom a szavakat, csinálhatunk rá bizalom merabh-okat, meg minden mást is, de ha nem bízol meg magadban, akkor nem bízol meg magadban.

És mi szokott történni ezen az úton, amikor nem bízol meg magadban? Amikor a megvilágosodásodról van szó, és te nem bízol meg magadban? Akkor mindent lerántanak rólad annak érdekében, hogy magadon kívül semmid se maradjon! És ez nem olyan rossz dolog, de nem kell ennek így lennie. Ennek nem kell megtörténnie. Hanem lényegében csak bízz meg magadban!

És ne az elmúlt életbeli énedben, és ne is ebben az arany angyalban bízz! Én arról beszélek, hogy magadban bízz meg, aki most itt ül ebben a székben egy hatalmas mosollyal az arcán – benned bízz!

Bízz meg abban, amid van, ebben a bámulatosan gyönyörű lényben, aki egyre fiatalabbnak néz ki, ezt kell, hogy mondjam. Nem tudom, hogy mit teszel, de árudd el nekem is!

Ez a bámulatos bizalom magadban! Nem kell belemenned a letéptős tapasztalásba! Nem kell abba a forgatókönyve belemenned!

Egy páran úgy érzitek magatokat, mintha kisbolygók lennétek, amik valamiféle fura dolog felé száguldotok! Ezért is kérdezem, hogy fog végződni? Hogy végződik? És páran azt mondjátok:- Kicsúszott a kezemből az irányítás, úgy érzem magam, mint aki egy fal felé száguldok, és hirtelen - Bum! - Ennek nem kell így lennie. Bízz meg magadban –és akkor az azonnal megváltoztatja az összes dinamikát! Nem tudom nektek megtanítani a bizalmat. Csak arra kérhetlek, hogy érezzétek a belsőtökben!

És amikor érzitek belül, azt mondjátok: - Oké, meg fogok bízni magamban. –És ekkor két dolog történik. Először is azt mondjátok: - Nos, a múltban már elcsesztem a dolgokat. – De nem! Éppen az előbb mondtam el! A teremtői lét a próbálkozásról szól. Nem cseszted el. Az egy tapasztalás volt. A második dolog pedig az, hogy ekkor beindul egy másik riasztó, egy még nagyobb riasztó bennetek! – Na igen, magamban meg tudok bízni, de mi a helyzet a többiekkel? Másokban nem tudok megbízni, mert át fognak cseszni. Abban a pillanatban, ahogy levetem a védelmemet, elő fognak

jönni. El fogják venni a házamat, a pénzemet és mindenemet. manipulálni fognak és ki fognak használni. – Nem!

Ezt is leírhatod: - Amikor megbízol magadban, akkor hirtelen mindenki másban is meg fogsz bízni. Egyszeriben akkor mindenki másban is megbízol. Az igazság pedig az, hogy amikor megbízol magadban, akkor a „bizalom” szó kitörlődik a szótáradból. Többé már nem játszik szerepet a megvilágosodásodban, a Mesterlétedben. Valaki odajön hozzád és elkezdi neked beszélni a bizalomról, te pedig nem tudsz kapcsolódni a szóhoz, mert annyira régiek és idegenek tűnik számodra. – Bizalom! Milyen idejétmúlt szó! – Meg csak nem is kell gondolnod arra, hogy megbízol másokban. Mert az magától értetődő. Az már ott van.

És tudom, hallak ám titeket, különösen azokat, akik most online vagytok, és ordítottok: - De én ezt már próbáltam korábban, és abban a pillanatban, ahogy levettem a védelmi rendszeremet, máris kihasználtak. – Nos, 1.) nem vetted le a védelmi rendszeredet, 2.) senki sem tud kihasználni téged, csak akkor, ha benne vagy az áldozati energiában. Máskülönben nem tudnak kihasználni.

Amikor megbízol magadban, akkor soha többé nem kerülsz olyan helyzetbe, ahol azon kellene aggódnod, hogy megbízhat-e másokban vagy nem. Akkor soha nem kerülsz olyan szituációba! Ez még csak fel sem merül. Ezért aztán egyáltalán nem kell aggódnod amiatt, hogy bárki is elvesz tőled valamit. Egyszerűen csak soha nem találsz magad ilyen helyzetben. És hallani fogsz történeteket másokról, akikkel történnek ilyen dolgok. Hallani fogsz történeteket másokról, akikkel visszaéltek. Akiket mások kihasználtak, és csak így fogsz erre reagálni: - Nahát! Velem soha nem történik ilyen. Vajon miért? – Azért, mert megbízol magadban. Mert megbízol magadban.

Kifutunk az időből, és tudom, hogy ma bulizni fogtok. Értem én – egy kis tánc, egy kis jelmezbe öltözés. Egy kis bor, és úgy tudom, van még egy kis Saint-Germain likőr is. (valaki beszól: - Ez az!)

ADAMUS: Igen!

De még előtte fejezzük be ezt az ülést egy kis tapasztalással! Ami azt jelenti, hogy kérnék egy kis zenét – egy könnyed, finom, merabh-nak való zenét –és kapcsoljátok le a világítást. Igen.

Ma egy jó ülésünk volt – a Jézus Játék, a Jézus történet.

Hogy végződik?

(megszólal a zene: A Lonely Road – Bernward Koch – a Day of Life albumról)

Beszéltünk már erről - hogy végződik? Ez lesz a házi feladat a következő ülésünkre.

Lehet rajta vitatkozni, hogy Jeshuának nem végződött túl jól. Nem valami kiváló példa, de ahogy erre már rámutattunk, ez már nagyon régen történt. Akkoriban más volt a tudatosság. A dolgok akkoriban másképpen végződtek.

A Krisztus mag tudatosság ettől függetlenül be lett hozva erre a bolygóra, és mindez annak tudásával történt, hogy a bolygó erre még nem egészen állt készen. Nem volt ebben semmiféle tévedés vagy bizonytalanság, hogy 2000 év kell ehhez. Ez már akkor tudott volt. Ez az egész arról szólt, hogy behozzuk, elültessük itt ezt a Krisztus magot abból a célból, hogy ti, majd egy másik életetekben, egy új névvel visszajöhsetek ide, és begyűjtsétek azt a dolgot, ami ti magatok hoztatok ide be.

És ezt nem igazán az egész világ számára hoztátok be ide. Tudtátok, hogy egy nap majd ők is a hasznát fogják venni. Magatoknak hoztátok ezt be ide. És azt is mondhatjuk, hogy ez az időtartam egy országúthoz hasonlítható. És az idő 2000 kilométer vagy mérföld évet haladt. Akkoriban már tudtátok, hogy 2000 év múlva újra itt lesztek, ennek a

kozmosz utazásnak ezen a pontján. 2000 évvel ezelőtt hozták be ide ezt a Krisztus magot, hogy az most itt legyen majd számotokra.

Tudtátok, hogy el fogtok érkezni erre a pontra, és hogy szükségetek van erre, akarjátok ezt, és tessék, ez itt van.

Valószínűleg nagyon zavaró lett volna az energetikai egyensúlyok számára, ha ez már akkoriban, 2000 évvel ezelőtt szárba szökkenett volna. És ezt még a ti kollektív összetételek, Jeshua is tudta. Amikor mások elkezdtek ezt erőltetni és nyomást helyeztek rá ezzel kapcsolatosan ilyeneket mondva: - De most borítsd ez virágba! Most hozd ki! Látjuk ezt benned! Most akarjuk! – szinte már-már egy kis mohósággal, akkor Jeshua így felelt: - Nem. Még nem áll erre teljesen készen.

Erre azt mondták neki: - De Mester, mikor leszünk erre készen? Egy év múlva, tíz év múlva? Megtanítasz minket arra, hogy álljunk erre készen? – Erre Jeshua azt felelte: - Nem tudlak erre megtanítani. Azt meg tudom mondani, hogy azért nem állsz erre készen, mert még mindig nem bízol meg magadban. Felraktatok engem egy piederstálra. Még mindig azt akarjátok, hogy megmentsenek titeket, hogy csodákat varázsoljak elétek, és tanítsalak benneteket. Nem, még nem álltok teljesen készen.

Így aztán ez véget ért Jeshua számára egy bizonyos értelemben. Egy másik értelemben pedig ez tovább élt. A történet kettévált, ahogy ezt persze ti magatok is tudjátok. Ott van Jézus története a Bibliából, és ott van Jeshua története. Jeshua története is tovább élt. Ez az energia, ez a Krisztus mag, ez az áldás tovább élt egészen mostanáig.

És ez a részetek, aki Jeshua, most újra visszatér hozzátok és azt mondja: - Most már készen állunk arra, hogy ez a Krisztus mag szárba szökkenjen és virágba boruljon.

Ugyanaz a Jeshua kollektív azt mondja neked: -Készen állsz a bizalomra? 2000 évvel később azt mondja: - Visszajöttem hozzátok. Készen állsz arra, hogy mélyen, minden kétséget kizáróan, feltétel nélkül, „ha”, „és”, „de” vagy „nem tudom” nélkül megbízz magadban? – Visszatér hozzátok és azt kérdezi: - Készen állsz arra, hogy a saját isteni bizalmad állapotában legyél, bármi is történjék? Még akkor is, ha közben azt gondolod, hogy hibákat vétesz, képes vagy ezen túllépni és az abszolút bizalom helyén lenni? Még akkor is, ha ez megrémiszt téged? Ha terrorizál téged a legmélyebb szintjeiden, és felhossa az összes félelmedet – a betegségtől való félelmedet, a szegénységtől való félelmedet, az egyedüllétől való félelmedet, és nos, a végtől való félelmedet – készen állsz erre a mérvű bizalomra?

Nem akarom ezt az egészséget cukormázzal bevonni és azt mondani: - Ó, bízz meg magadban! Ez annyira örömteli és mókás és boldog és napfényes meg szívárványos! Nem. Vannak itt démonok és sárkányok is. Olyan félelem jöhet fel benned, ami lefagyaszt téged – lefagyasztja az agyadat, a testedet. Lefagyaszt, akár csak a jeges hideg. Az, hogy ennyire mélyen és minden kétséget kizáróan megbízz magadban, az szinte felkavarja a gyomrod. Elborítja az elmédet – túl sok gondolattal, túl sok kérdéssel.

Ez az eszközötök a jövő évre – a bizalom. Ó, már olyan sokszor beszéltünk róla! De visszatért.

Néhányatok számára már tényleg csak ez maradt bizonyos értelemben. Persze vannak ruháitok, és van egy üveg olcsó bor a hűtőtökben. De már tényleg csak ennyitek van. A bankszámlátok leapadt. Az autótok valószínűleg nem bír ki még egy évet. De itt van nektek ez a bizalom.

Ezzel ne játsszuk el a Jézus játszmat! Ne végződjön ez is úgy, ahogy az számára végződött, mert ezzel a bizalommal minden megváltozik. A vicces pedig az, hogy ezen még csak nem is kell gondolkoznotok. Utána soha többet semmit sem kell elterveznetek. Nem kell majd dolgoznotok a dolgokon. Minden ezen a bizalmi szinten múlik. Nem kell aggódnotok más emberek miatt, az IRS miatt, és semmi más miatt sem. A földönkívüliek és az összeesküvés elméletek miatt sem.

Amikor ennyire mély, alapvető szinten megbízol magadban, akkor a többi dolog egyszerűen meg sem érinthet téged, nincs rád hatással.

Ez valami olyan lesz, ami újra fel fog jönni bennetek minimum a következő 30 napban, a következő Shoudunk előtt. A kérdés: - Hogy végződik? Továbbá: - Meg tudom magamnak engedni ezt a mérvű bizalmat?

És mielőtt még válaszolnál erre a kérdésre, és amennyiben erre igen a válaszod, akkor kapni fogsz egy tapasztalást, ami majd meg fogja erősíteni benned azt, hogy ez a bizalom nem csak egy mentális elképzelés, hanem pontosan itt van benned, a tudásoddal együtt. És akkor képes leszel mindenre keresztülszárnyalni, mindenre, bármin.

Akkor most vegyünk erre egy jó mély lélegzetet drága barátaim!

Élvezzétek az ünnepeket, az itteni társaságot, és a mai nevetést, amikor is képesek voltunk beszélni Jeshuáról és Jézusról némiképpen tiszteletlenül. Nem, mi tényleg tiszteletlenek, fésztelének voltunk! Alig várom már a You Tube klipeket erről a Shoudról! (nevetés) De térjünk vissza a lényegre, arra, ami igazán számít, ami tényleg, igazán számít.

Vegyünk egy jó mély lélegzetet arra, hogy mindig ott van annak tudása, hogy bármi is történjék, bármilyen nehéz is legyen, bármilyen bámulatos is legyen, minden jól van a teremtés egészében!

És ez így van.

Adamus vagyok, a ti örömteli szolgálatotokra. Köszönöm. Köszönöm. (a közönség tapsol)

(Fordította: Telegdi Ildikó – telegdi.ildiko66@gmail.com)